

LJUSTEKNIKENS GRUNDER

DEL SJU

OM TEORIN FÖR BYGGANDET AV ANTAHKARANA

Innehåll: 7.1 Inledning. 7.2 Byggandet av antahkarana. 7.3 Sutratma och antahkarana. 7.4 Går antahkarana genom kausalcentret eller ej? 7.5 Oklarheter om hur långt byggandet av antahkarana utsträcks. 7.6 Nödvändigt förtydligande om förvärv av egenskaper och förmågor. 7.7 Visualisering eller skapande fantasi är ej en metod för förvärv av högre medvetenhet. 7.8 Lägre medvetenhet förvandlas icke till högre, utan lägre medvetenhet ersätts av högre. 7.9 Antahkarana byggs med en medveten ansträngning inom själva medvetenheten. 7.10 Det väsentliga i byggandet av antahkarana är aktiveringen av medvetenheten. 7.11 Samarbete med Augoeides och Protogonos är nödvändigt för byggandet av antahkarana. 7.12 Kunskapen om utvecklingsstadierna är nödvändig för antahkaranas vetenskap. 7.13 Stadiebeteckningarnas vaghet hos A.A.B. 7.14 A.A.B. håller inte isär lägre och högre mänskliga utvecklingsstadier. 7.15 Initiationerna. 7.16 Det handlar i verkligheten icke om sammansmältning eller förening utan om inrättning. 7.17 Också dualiteters övervinnande är inrättning. 7.18 A.A.B. talar som om medvetenheten kunde skiljas från monaden. 7.19 A.A.B. har inte förstått att kausalmedvetenheten är monadens förvärv. 7.20 Ibland syftar A.A.B. på monaden, dock utan att bruka termen "monad" i denna betydelse. 7.21 För en gångs skull brukar A.A.B. termen "monaden" i pytagoreisk mening. 7.22 A.A.B. förbiser att kausalmedvetenhet är nödvändig för processen. 7.23 A.A.B. säger att personligheten och själen bygger bron, utelämnar monaden. 7.24 A.A.B. har inte förstått hur hos kausaljaget kausalhöljet förblir odelat vid inkarnation. 7.25 Vem är då aktören, när han ej är själen eller personligheten? 7.26 A.A.B. sammanblandar kausalhöljet med andratriaden. 7.27 A.A.B. sammanblandar Augoeides med kausalhöljet. 7.28 Ytterligare exempel på hur A.A.B. förvillas av sin egen terminologi. 7.29 A.A.B. bortser från medvetenhetsaspekten. 7.30 Hylozoiska grunder. 7.31 Vetenskapen om antahkarana hylozoiskt förklarad.

7.1 Inledning

¹I denna del sju och närmast följande del åtta och del nio avhandlas byggandet av antahkarana, den lagbundna, medvetna och metodiska process, varigenom monaden från människoriket och de tre lägsta världarna stegvis övergår till högre riken och världar, förvärvar högre slag av atommedvetenhet och motsvarande högre slag av vilja, allt för att bli en effektivare tjänare och medarbetare i planetregeringens plan för de lägre naturrikenas medvetenhetsutveckling.

²I föreliggande del sju behandlas den framställning Alice A. Bailey gjort i boken *The Rays and the Initiations*, ss. 441–530, under rubriken "Vetenskapen om antahkarana". I hylozoikens belysning framstår denna "vetenskap om antahkarana" såsom behäftad med sådana allvarliga fel och brister att den inte kan läggas till grund för studerandes förståelse av processen. Emellertid har den givits en sådan viktig ställning i nutida ockulta skolor att det i detta skede av övergång från en världsepok till en annan är oundgängligt att även hylozoik-studerande grundligt bekantar sig med den, dels för att förstå varför endast pytagoreiska hylozoiken kan tillfredsställande förklara processen, dels för att kunna upplysa dem som i ockulta skolor förvillats av A.A.B.:s "vetenskap" men förtjänar ett bättre öde.

³De kommentarer till "Vetenskapen om antahkarana" som följer härnäst är således med nödvändighet kritiska; de är systematiserade sammandrag av de utförligare kommentarer som redan gjorts i en särskild skrift, *Kommentarer till vetenskapen om antahkarana*.

⁴Del åtta behandlar ämnet mera ur praktisk synvinkel, närmare bestämt aspiranternas och lärjungarnas arbete enskilt och i grupp med att förvärva de nödvändiga egenskaperna och förmågorna. I del nio vidgas synen på grupparbetet, så att den innefattar de redan i gång varande nya kollektivbildningarna.

7.2 Byggandet av antahkarana

¹Detta kapitel 7.2 är en sammanfattning, omskriven med hylozoikens termer, av den i stort sett riktiga kärnan i A.A.B.:s "vetenskap om antahkarana". Uttrycket "i stort sett" brukas, eftersom, även sedan A.A.B.:s text rensats på felaktigheter och oväsentligheter och en entydig terminologi införts, väsentliga fakta alltså saknas i framställningen. Några viktiga dylika felande fakta: förvärvet av erforderliga egenskaper och förmågor är nödvändigt för monaden under dess uppstigande till alla högre stadier och riken, alltså icke endast på aspirantstadiet; skördelagens avgörande betydelse – ingen tillåts nämligen stiga till högre stadium eller ens bli lärjunge som har alltför mycken dålig sådd kvar att skörda, och ingen får genomgå fjärde initiationen, bli 46-jag och övergå till femte naturriket som inte slutskördats i människoriket; medvetenhetsevolutionens förklarade fienders oerhörda makt i fysiska världen och emotional-världen och nödvändigheten av att dessa fiender besegras innan någon numerärt mer betydande del av mänskligheten kan övergå till femte naturriket; det kollektiva byggandet av antahkarana sammanhänger med bildandet av sjätte underrasen och sjätte rotrasens framväxt ur denna – två synnerligen viktiga skeenden i vår mänsklighet, vilka likaledes förutsätter de nämnda evolutionsfiendernas oskadliggörande och planethierarkins återframträdande.

²Lika viktigt som vad A.A.B. säger är vad hon lämnar osagt i sin framställning av antahkaranas vetenskap: de tolv essentiala egenskaperna, den ariska åttaledade vägen, de sju för människan särskilt giltiga livslagarna, och de tre viktigaste metoderna för arbetet med medvetenheten, nämligen själviakttagelsen, själverinringen och icke-identifierandet. Nu till sammanfattningen av "vetenskapen om antahkarana".

³I det skede, under vilket lärjungen förbereder sig för tredje initiationen, genom vilken han blir ett kausaljag, är han – det vill säga monaden – centrad ibland i större kausalhöljet, ibland i mindre triadhöljet. När monaden befinner sig i större kausalhöljet, uttrycker den självmedvetet kausalmedvetenheten genom förstatriaden ända ner i fysiska världen. När den befinner sig i triadhöljet, är den likväl i ökande grad i självmedveten kontakt med det större kausalhöljet, med sin lärare i planethierarkin och med hierarkin i dess helhet.

⁴Monaden kan inte genomgå initiation förrän den medvetet byggt antahkarana, så att den genom kausalmedvetenheten står i medveten kontakt med andratriaden. Detta gör monaden först i tillstånd av kontemplation, varvid den är i kausalhöljets centrum, medan alla lägre höljen är bortkopplade från uppmärksamheten. Senare kan den vara samtidigt medveten i fysiska hjärnan, eftersom den upprättat en klar inrättning och en ohindrad kanal från andratriaden genom kausalhöljet via mentalhöljets 47:4,5 till hjärnan. Denna inrättning och kanal är antahkarana.

⁵Vid varje initiation prövar monaden den förbindande bron och upptäcker stegvis hur pålitligt det den byggt är.

⁶Under den mesta tiden av sin vistelse i människoriket saknar monaden medvetenhetsförbindelse med större kausalhöljet. Monaden i triadhöljet (mindre kausalhöljet) styres då i stort sett av de tre lägre höljenas – eter-, emotional- och mentalhöljenas – energier. Först sedan monaden antagits till lärjunge på prov, blir både triadhöljets och kausalhöljets energier allt aktivare, vilket visar sig i att människan söker använda såväl det högre mentala (47:5) som det lägre kausala (47:3) medvetet och uttrycka essentiala egenskaper i fysiska världen. Detta är en enkel beskrivning av alla aspiranters mål. När de fem energierna – eter-, emotional-, mental-, triad- och kausalhöljenas energier – börjar brukas medvetet och klokt i tjänandet, upprättas en rytm mellan förstatriaden och andratriaden. Mellan de båda triaderna sker då ett elektromagnetiskt energiutbyte, som i medvetenhetsaspekten motsvaras av att kvintessensen av de erfarenheter av "evighetsvärde" människomonaden gör i sina tre världar (47:4–49:7) ingår i kausalhöljets medvetenhet och aktiverar denna samtidigt som det allt aktivare kausalhöljet når monaden i triadhöljet med sina inspirationer. Dylik inspiration sker bara tillfälligtvis och sällan på de tidiga stadierna. Senare inträffar den oftare och med längre varaktighet. Sålunda upprättas mellan förstatriaden och kausalhöljet en kontaktväg, som monaden först måste bruka med an-

strängning men senare kan använda med naturlig lätthet. Så byggs första halvan av ”bron”, av antahkarana. Andra halvan byggs från kausalhöljets centrum till andratriadens mentalatom. När monaden genomfört tredje initiationen och därmed blivit kausaljag, är denna bro eller väg fullbordad i sin första etapp. Då kan den invigde övergå från förstajagets världar till kausalvärlden som han vill eller sedan komma igen, gå från mörkrets världar (47:4–49:7) till ljusets lägsta värld (47:1-3) eller återvända från ljusets värld till mörkrets världar för arbete och tjänande i dessa.

⁷Därmed är kausalhöljets uppdelning i två avslutad, så att hos kausaljaget kausalhöljet inkarnerar helt och hållet. Detta är den första större föreningen. Nästa etapp av vägen leder till en andra förening, som är av ännu större betydelse, däri att den leder till en fullständig frigörelse från inte bara människans tre världar (47:4–49:7) utan även från kausalvärlden (47:1-3). Den innebär att monaden centrerar sig helt och hållet i andratriaden och har tillgång till dess tre enheter (45:4, 46:1, 47:1), blir ett andrajag. Andratriaden kan betraktas såsom en högre motsvarighet till förstatriaden – varvid 45:4 motsvarar 47:4, 46:1 motsvarar 48:1 och 47:1 motsvarar 49:1 – eller förstatriaden rentav som en lägre avspeglingsförelse av andratriaden – varvid 45:4 speglas i 49:1, 46:1 speglas i 48:1 och 47:1 speglas i 47:4. Observera att motsvarighet och avspeglingsförelse är två sinsemellan olika förhållanden. Ett annat exempel på avspeglingsförhållande ger Laurency i *Livskunskap Två* 2.36.4: det att solsystemvärldarna 43–49 ”vikes över varandra”, så att 43 svarar mot 49, 44 mot 48 och 45 mot 47, varvid 46 blir ensam kvar i mitten.

⁸För kausaljaget, monaden efter tredje initiationen och fram till fjärde, handlar byggandet av antahkarana om att monaden fullbordar den del av bron som förbinder andratriadens mentalatom med essentialatomen. I samband därmed blir monaden ett 46-jag. Såsom 46-jag fullkomnar monaden 46-medvetenheten ända till suveränitet i andratriadens 46-atom och strävar sedan att steg för steg erövra 45-medvetenheten. Det sistnämnda arbetet sker i två större etapper. Första etappen avslutas, när monaden kan centra sig i andratriadens 45:4-molekyl och därmed blir ett lägre 45-jag. Högre 45-jag, 45-jag i strängare mening, blir monaden dock först i andra etappens slut, när den centrerat sig i tredjetriadens 45-atom. För 45-jaget blir andratriadens tre världar och förstatriadens tre världar till en enda värld, vari den invigde arbetar och verkar, betraktar andratriadens världar tillsammans såsom kunskapens, enhetens–visdomens och viljans–förverkligandets världar och förstatriadens världar tillsammans såsom tjänandets världar, likväl alla såsom en enda verksamhetsvärld. För dessa båda tretal av världar (45–46–47 och 47–48–49) är eterhöljet respektive organismen de fysiska symbolerna.

⁹Det verkliga byggandet av antahkarana sker först när aspiranten börjar vara avgjort centrad i det mentala och hans mentalmedvetenhet således fungerar intelligent och medvetet.

¹⁰Han måste på detta stadium börja ha en exaktare uppfattning än dittills om skillnaden mellan tänkaren, tänkandets redskap och själva tänkandet och därvid börja med tänkandets två esoteriska funktioner, vilka är igenkännandet av och mottagligheten för kausalideer, verklighetsideer, och förmågan att medvetet bygga tankeformer.

¹¹Detta innebär nödvändigtvis en stark mental inställning och intellektets omorientering bort från fiktioner och mot verkligheten. När aspiranten börjar centra sig i det mentala (och detta är den främsta avsikten med meditationsarbetet), börjar han arbeta i mentalmaterien och tränar sig i tankens krafter och bruk. Han uppnår ett visst mått av mental kontroll, han kan rikta det mentala sökarljuset åt två håll, mot fysiska världen och mot kausalvärlden. Liksom kausalhöljet banar sig en väg genom att projicera sig i en energitråd eller -ström in i förstajagets tre världar (47:4–49:7), så begynner aspiranten att medvetet projicera sig in i de högre världarna. Hans energi går genom det kontrollerade och riktade mentala in i det kausala, liksom lärjungens energi går genom det riktade kausala in i det essentiala (46). En ömsesidig aktivitet igångsätts därmed. Detta gensvar mellan det högre mentala och det kausala omtalas symboliskt i termer av ljus, och den ”belysta vägen” uppstår mellan monaden i förstatriaden och andratriaden, via kausalhöljet, liksom kausalhöljet kom i bestämd kontakt med hjärnan via det mentala. Denna

”belysta väg” är den inlysta bron. *Den byggs genom meditation.* Den uppföres genom den ständiga strävan att framkalla kausalmedvetenheten, genom underkastelse under och lydnad för planen (vilken börjar urskiljas så snart som det kausala och mentala är i förbindelse med varandra) och genom ett medvetet inträde i gruppen i tjänande och med avsikten att uppgå i enheten. Alla dessa egenskaper och verksamheter bygger på den grund som lagts med god karaktär och de egenskaper som utvecklats på aspirantskapets väg.

¹²Strävan att framkalla intuitionen förutsätter riktad esoterisk, inte mystisk meditation. Den förutsätter att aspiranten skolat sitt intellekt, så att han kan klart uppfatta skiljelinjen mellan kausal insikt å ena sidan och det högre emotionalas (48:2-4) illusioner, klärvoajant uppfattade såsom objektiva former, såväl som högre mentala (47:5) subjektiva fiktioner å andra sidan. Den förutsätter att han ständigt disciplinerar intellektet (först 47:5, senare 47:4), så att han sedan såsom lärjunge kan hålla detta ”stadigt i ljuset”, det vill säga i ständig kontakt med det kausala (47:5 med 47:3 och 47:4 med 47:2), och utveckla förmågan att rätt tolka detta, så att den kausala kunskap som erhålls sedan kan klädas i de rätta mentala formerna, de rätta tankeformerna.

¹³Genom byggandet av antahkarana kan monadmedvetenheten fungera med lätthet både i de högre världarna och i de lägre. Människan åstadkommer detta framför allt genom att bestämt inrikta sitt liv enligt verklighetsideerna, kausala och högre, därtill genom att avsiktligt omorientera sig efter dessa vid noga bestämda tider. I denna sistnämnda process uppskattar hon noggrant de gångna månadernas vinst och förlust och även hur dessa båda i sin balans påverkat henne med avseende på hennes bestämdhet att leva såsom ett potentiellt kausaljag.

¹⁴Byggandet av antahkarana sker alldeles säkert hos varje nitisk aspirant, som arbetar intelligent och med en klar uppfattning om det eftersträvande målet.

¹⁵Arbetet med att bygga bron har redan inletts. Mänskligheten har såsom helhet redan överbryggat gapet mellan den emotionala och den fysiska människan. Brobyggandet måste utföras i medvetenhetsaspekten och avser kontinuiteten av monadens medvetenhet i och genom sina tre triader och dessas vardera tre enheter (43:4, 44:1, 45:1; 45:4, 46:1, 47:1; 47:4, 48:1, 49:1), i de motsvarande aggregathöljerna och genom dessa triader och höljen dess medvetenhet om livet i alla solsystemvärldarna (43–49). Den energi, som används vid att i medvetenheten förbinda eterhöljet och emotionalhöljet, är fokuserad i solarplexuscentret. Många människor är i dag i färd med att bygga ut denna bro och förena det mentala med de två redan förbundna höljerna. De begynner därmed att övervinna det från början rådande tillstånd, vari uppmärksamheten flackar hit och dit på det fysiska livets och de emotionala relationernas område, och att ersätta detta mekaniska, av inkarnationshöljerna styrda tillstånd med jagets (monadens) förmåga att självt rikta uppmärksamheten på vad det vara må, när jaget vill, och även avstå, när jaget inte vill. Denna energitråd utgår ur eller är förankrad i strupcentret. Somliga människor, naturligtvis färre till antalet, är stadigt i färd med att förena kausalhöljet med mentalhöljet, vilket i sin tur är sammanlänkat med de båda lägre aggregathöljerna. När kausalenergin är förenad med de andra trådarna, har den sin förankring i både hjässcentret och hjärtcentret. Mycket få människor, de invigda i världen, har genomfört alla de lägre synteserna och sysslar nu med att åstadkomma en ännu högre förenig, nämligen med andratriaden, som använder kausalhöljet såsom sitt uttrycksmedel, liksom kausalhöljet i sin tur uttrycker sig genom förstatriaden och hithörande höljen.

7.3 *Sutratma och antahkarana*

¹A.A.B.:s beskrivning av sutratma och antahkarana är så förvirrad och så motsägelsefull att läsaren må förtvivla om att av henne få någon klar uppfattning om dessa båda. Än säger hon att ”de studerande bör skola sig i att *skilja mellan sutratma och antahkarana*, mellan livstråden och medvetenhetstråden” (449); än säger hon att ”*sutratma* kallas i sin tur (när den är förenad med medvetenhetstråden) även *antahkarana*” (453) och att ”det är en rent godtycklig uppdelning, det lägre, analyserande intellektet gör, när det kallar denna energiström sutratma, en

andra energiström medvetenhetstråden och en tredje energiström den skapande tråden. De är väsentligen, alla tre tillsammans, antahkarana i färd med att bildas.” (454). Än säger hon om sutratma att ”den är en och odelbar” (449); än säger hon att ”sutratma är, vad människan angår, till sin natur tvåfaldig” (449) och att ”den egentliga livstråden ... är den ena av de två trådar som utgör sutratma” (450). Därutöver talar hon om ytterligare en tråd, en trefaldig tråd, som människan skapar och som är förankrad i solarplexus, huvudet och hjärtat. (450) Än talar hon om ”denna femfaldiga tråd – de två grundläggande och de tre mänskliga” (450), än säger hon ”Dessa tre större trådar, som i verkligheten är sex, om den skapande tråden särläggs i sina beståndsdelar, utgör antahkarana.” (454) Än kallar hon antahkarana för ”medvetenhetsaspekten eller själskunskapens förmåga”, än säger hon att människan uppfattar antahkarana ”såsom kunskap ... eller såsom intelligens” (452). Än säger hon att ”lärjungens uppgift består i att bygga antahkarana mellan den andliga triaden och personligheten” (455), det vill säga mellan andratriaden och förstatriaden; än ”kallas denna bro mellan personligheten i dess tre aspekter och monaden och dess tre aspekter för antahkarana” (454), varvid ”personligheten” betyder förstatriaden och ”monaden” tredjetriaden, så att andratriaden alldeles utelämnas. Ett dylikt utelämnade av andratriaden göres för övrigt i de två diagrammen på sidan 456 liksom på flera andra ställen i texten; detta är ett särskilt problem, till vilket vi skall återkomma.

²Dessa beskrivningar kan inte alla vara riktiga. Att kalla antahkarana för ”medvetenhetsaspekten” är att förlägga medvetenheten utanför jaget, monaden. Därmed skulle monadens medvetenhetsevolution bli meningslös.

³En enkel beskrivning av det verkliga förhållandet är den följande. Talet om sutratma, antahkarana och den av människan själv skapade tråden handlar om energiförbindelser mellan och inom människans tre triader – förstatriaden (47:4, 48:1, 49:1), andratriaden (45:4, 46:1, 47:1) och tredjetriaden (43:4, 44:1, 45:1). Dylika energiförbindelser har alltid funnits såväl mellan de tre triaderna som mellan de tre enheterna inom varje särskild triad. Anledning finns att skilja mellan dylika energiförbindelser, som är nödvändiga för triadernas och triadenheternas sammanhållning, triadenheternas funktion att bilda höljen åt monaden och att förmedla livsuppehållande energier från högsta triaden, tredjetriaden, till lägsta, förstatriaden å ena sidan; och andra slags energiförbindelser, som är nödvändiga för monadens medvetenhetsaktivering alltifrån fysisk till allt högre slag av medvetenhet å andra sidan. Energiförbindelserna av det förra slaget kallas lämpligen med en sammanfattande term ”livstråden”, de av det senare slaget ”medvetenhetstråden”; i Vyasas esoteriska kunskapsskola kallades de sutratma respektive antahkarana. En annan grund till att hålla de två isär är att livstråden, sutratma, alltid funnits sedan de tre triaderna bildades, medan medvetenhetstråden, antahkarana, bygges del för del, steg för steg, medan monaden aktiverar allt högre slag av medvetenhet i såväl människoriket som i femte och sjätte naturrikena. De delar av antahkarana, människomonaden byggt eller bygger mellan förstatriadens tre enheter utan hjälp av Augoeides och till stor del omedvetet, kallar A.A.B. den ”skapande tråden”. Medvetenhetsförbindelsen mellan förstatriaden och andratriaden måste människomonaden bygga medvetet och i samarbete med Augoeides, senare även med läraren i planethierarkin.

7.4 Går antahkarana genom kausalcentret eller ej?

¹Ibland sägs att antahkarana bygges från förstatriadens mentalmolekyl (47:4) till andratriadens mentalatom (47:1) via kausalhöljets centrum, ibland sägs att antahkarana är en särskild förbindelse som ej går genom kausalhöljet. Denna formella motsägelse övervinns genom insikten att två olika skeden i byggnadsprocessen avses. Det är riktigt att monaden såsom förstajag är hänvisad till att bygga antahkarana genom kausalhöljet och att den på något annat sätt inte kan bli ett kausaljag och därefter ett 46-jag och därmed ett andrajag. Men väl vorden 46-jag och andrajag, är monaden helt och hållet centrad i andratriaden och behöver därför inte längre sitt gamla uppsamlingshölje, kausalhöljet, utan låter detta – egentligen kausalcentret – upplösas, varvid alla i kausalcentrets tolv blad bevarade erfarenheter, egenskaper och förmågor

redan syntetiserats i andratriadens mentalatom. Vid behov, i och för arbete i lägre världar, kan monaden sedan ögonblickligt forma ett nytt kausalhölje, nu av andrajags kvalitet och utslutande bestående av mentalatomer. Innebörden av det sagda är att antahkarana i egenskap av förbindelseled med lägre världar och medvetenhetsslag för andrajaget bara är förbindelsen genom triadenheterna, inte höljena, eftersom dessa formas bara vid behov och utgående från triadenheterna. Det här sagda är egentligen självklart för alla gamla pytagoreer över en viss grad men behöver förtydligas för dem i lägre grader och övriga esoteriker, som har sin bakgrund i andra skolor, där undervisningen om tillvarons materiaspekt aldrig erhöll en exakt formulering.

²Det ovan sagda kan generaliseras: allt för den vidare medvetenhets- och viljeexpansionen användbart i det lägre (erfarenheter, egenskaper och förmågor) syntetiseras steg för steg i det högre: allt i förstatriaden användbart syntetiseras först i kausalhöljet, sedan i andratriadens mentalatom, sedan i 46-atomen, i 45:4-molekylen etc. Det högre (medvetenhet och vilja) innefattar alltid det i det lägre väsentliga, omistliga. Om det vore annorlunda, kunde monaden icke lämna lägre höljen att upplösas, vore den för alltid bunden vid det lägre.

³Att högre medvetenhet och vilja alltid innefattar det i den lägre väsentliga, omistliga, framgår även av hylozoikens lära om materiesammansättningen: molekylarslagen 2-7 inom ett atomslag består alltid av atomer, och atomerna av slagen 49-2 består ytterst av uratomer, monader. Ännu ett bevis på sanningen att materiaspekten visar sig vara förklaringsgrunden.

7.5 Oklarheter om hur långt byggandet av antahkarana utsträcks

¹”När denna [= bron] är fullt utbyggd, råder ett fullkomligt förhållande mellan monaden och dess uttryck på det fysiska planet, den invigde i yttervärlden. Tredje initiationen markerar processens fullbordan, och förhållandet mellan monaden och det lägre, personliga jaget bildar då en rak linje.” 455

²”Det tidsskede, som omfattas av det medvetna byggandet av antahkarana, är det som sträcker sig från provlärjungaskapets slutstadier till tredje initiationen.” 462

³”Det finns många fler lärjungar, som förbereds för tredje initiationen, och i denna ras, den tredje i sträng mening mänskliga, den ariska ... är personlighetens tre aspekter nu så mäktiga att deras magnetiska inflytande och skapande verkan gör byggandet av antahkarana till en enastående bedrift, som således förbinder och inrätar de tre aspekterna hos människan.” 473

⁴Genom tredje initiationen blir monaden ett kausaljag. ”Personlighetens tre aspekter” = förstatriadens tre enheter, 47:4, 48:1 och 49:1. ”De tre aspekterna hos människan” = de tre triaderna.

⁵Av det ovan citerade framgår att A.A.B. sammanblandar byggandet av antahkarana till andratriadens mentalatom, genom vilket monaden blir ett kausaljag, med byggandet till tredjetriaden (”monaden”), genom vilket monaden blir åtminstone ett 45-jag.

7.6 Nödvändigt förtydligande om förvärv av egenskaper och förmågor

¹”Här behandlar jag inte provlärjungaskapets väg, där de allvarigare felen skall utmönstras och där de viktigare dygderna skall utvecklas. Mycket av den undervisning, som givits i det förflutna, har uppställt regler för odlandet av dygderna och förutsättningarna för lärjungaskapet och även nödvändigheten av självkontroll, av tolerans och osjälviskhet. Men detta är ting som hör till det elementära stadiet och skall vara självklara för de studerande.” 446

²Det är ingalunda så, att utmönstrandet av felen och utvecklandet av dygderna göres bara på provlärjungaskapets stadium, humanitetsstadiet, egentliga mentalstadiet. Förståelsen av vad felen och dygderna (de essentiala egenskaperna) består i grundläggs visserligen på kultur- och humanitetsstadierna men måste sedan fördjupas ytterligare på idealitetsstadiet, kausalstadiet, ty för denna förståelse räcker inte mentalmedvetenheten. Därav följer också att utmönstrandet av felen och utvecklandet av dygderna måste fortsättas även på kausalstadiet. Kausaljaget är fortfarande människa, och ingen människa är ofelbar.

7.7 Visualisering eller skapande fantasi är ej en metod för förvärv av högre medvetenhet

¹”Men att bygga antahkarana är att sammanbinda de tre gudomliga aspekterna (LA: de tre triaderna). Detta innebär intensiv mental aktivitet, förutsätter fantasi- och visualiseringsförmåga, därtill ett dramatiskt försök att bygga den belysta vägen i mental substans.” 467

²”Intensiv mental aktivitet” är riktigt. Men det övriga, ”fantasi- och visualiseringsförmåga, därtill ett dramatiskt försök att bygga den belysta vägen i mental substans”, är oriktigt. Dylig aktivitet är av betydelse för aktiveringen av det lägre mentala (47:6,7) för dettas kontroll av det lägre emotionala (48:4-7) men saknar betydelse för aktiveringen av högre mental (47:4,5) och kausal (47:1-3) medvetenhet.

³”... bruket av den visuella fantasin är en väsentlig faktor i byggnadsprocessen och ett av de viktigare medlen för fokusering före projicering.” 502

⁴I själva verket är emotional-mentala fantasin inte alls någon väsentlig faktor i byggnadsprocessen. Väsentliga faktorer är däremot esoterisk kunskap, mottaglighet för och förståelse av verklighetsideer (kausalideer) och självmedvetenhet. Skapande fantasi brukas bara på mentalstadiets lägre nivåer men inte heller där i arbetet med att bygga antahkarana.

⁵”Denna visualisering befattar sig inte nödvändigtvis med formen och med konkreta mentala framställningar; den befattar sig med en känslighet för bilder och symboler, en känslighet som genom tolkning uttrycker den andliga förståelse som den vaknande intuitionen – den andliga triadens verktyg – förmedlar.” 442

⁶Bild är form, så formlös bild finns icke. Icke heller finns visualisering, som ej befattar sig med form. Är det visualisering, så är det föreställning om bild, och är det bild, så är det form. Hela det citerade resonemanget förefaller således meningslöst.

⁷”själens egenskap att fantisera, uppfylla begäret och stadigt bli en högre skapande förmåga, allteftersom begäret övergår till allt högre tillstånd och leder till allt högre förverkliganden.” 443

⁸Om med ordet ”själ” skall menas något slags medvetenhet hörande till det kausala eller andratriaden, så är fantiserandet icke någon ”själens egenskap”. Fantasi är förening av emotionalt och mentalt. Fantasi är icke kausalt (47:1-3) eller högre (46 etc.).

⁹”Den anmärkningen bör här göras att brobyggandet måste utföras i medvetenhetsaspekten och avser kontinuiteten i människans medvetenhet om livet i dettas alla olika aspekter.” 448

¹⁰Det är just därför att ”brobyggandet måste utföras i medvetenhetsaspekten”, som arbetet i materiaspekten, med att bygga en bro i emotional-mental materia, inte leder någonvart.

¹¹”Därunder inleder emellertid den tredje gudomliga aspekten – den verksamme skaparen – sitt arbete.” 484

¹²Med talet om skapande verksamhet, såsom skapande förmåga, skapande fantasi, skapande arbete avses mental självverksamhet av något slag. Den väsentliga skillnaden, som måste inses och upprätthållas, mellan olika slag av dylig mental självverksamhet avser alstrens verklighetsinnehåll, sanningshalt. Mentalmedvetenhetens förmåga att formulera kausalideer, verklighetsideer, i begrepp som mentalmedvetenheten kan begripa innehar därvid första rangen. Denna förmåga börjar utvecklas på högre mentalstadiet och fulländas på kausalstadiet. Processen går i först 47:3 → 47:5, senare 47:2 → 47:4 → 47:5. Skapande fantasin däremot, som A.A.B. framhåller så starkt, tillhör emotionalstadiet. Dess alster är till 99 procent illusoriska och fiktiva, verklighetshalten således 1 procent.

¹³Högre medvetenhet, det vill säga kausal och högre, kännetecknas av att vara befriad från illusion och fiktion, av att vara bestämd av verkligheten, icke föreställning om verkligheten, icke fantasi om verkligheten.

¹⁴”Att mentalt förstå den uppgift som skall utföras. Detta innebär att intellektet brukas på två sätt: mottaglighet för intryck från buddhi eller intuitionen och en akt av skapande fantasi.” 487

¹⁵Med ”intellektet” (engelska: the mind) menar A.A.B. dels det kausala (47:1-3), dels det mentala (47:4-7). Emellertid kan det inte vara ett och samma intellekt som brukas på de två nämnda sätten, ty det blotta mentala är inte mottagligt för intryck från det essentiala (46,

”buddhi”), utan först det kausala (47:2) är mottagligt för dylika. Det kausala ägnar sig emellertid inte åt skapande fantasi, utan endast det mentala gör det, och av detta bara de två lägre slagen (47:6 och 47:7); de två högre slagen av mentalmedvetenhet (47:4 och 47:5) är ointresserade av fantasins alster, emedan de är i ökande grad mottagliga för intryck från det kausala med dess verklighetsideer. Den citerade texten avser alltså med ”intellektet” dels 47:2, dels 47:6,7. Man saknar därför i texten redogörelse för bruket av 47:3-5, aktiveringen av det kausala genom det högre mentala.

¹⁶”genom att anlita fantasin och dess förmågor sådana de finns på hans astral- eller känslighetsvehikels högsta nivå. Detta har inte med emotionerna att göra. Fantasin är som ni vet intuitionens lägsta aspekt, och detta faktum måste alltid ihågkommas. Känsligheten såsom ett uttryck för astralkroppen är den buddhiska känslighetens motsatta pol. Lärjungen har renat och förfinat sina fantasiförmågor, så att de nu svarar på intryck från den buddhiska principen eller intuitiva förnimmelsen – förnimmelse skild från synen eller någon registrerad möjlig syn.” 488

¹⁷”Astral- eller känslighetsvehikelns högsta nivå” är emotionalhöljets högsta molekylarslag, 48:2. Intuition är essentialmedvetenhet, 46-medvetenhet. Men 48:2 kan inte uppfatta 46. Det är felaktigt säga att 48:2 inte skulle ha något med emotionerna att göra; alla medvetenhetsfunktioner tillhörande 48 är till naturen emotioner. Fantasi är ej intuition eller ens en ”aspekt” av denna. En aspekt av något är en oskiljaktig sida av detta, en sida som detta något inte kan existera förutan, liksom var och en av triangelns tre sidor. Men den fullt aktiverade essentialmedvetenheten – såsom hos 46-jaget – existerar utan 48, behöver inte 48, behöver inte ens 47:4-7.

¹⁸”I den mån astralvehikeln förmår svara på det buddhiska intrycket, blir ’ritningarna’ för byggandet av antahkarana och visualiserandet av ljusets bro i all sin skönhet och fullständighet riktiga.

¹⁹”Den skapande fantasin är till sin natur en aktiv energi, som dras upp i ett förhållande till spänningpunkten, där den då åstadkommer effekter i mentalsubstansen. Spänningen ökas därigenom, och ju mäktigare och klarare visualiseringsprocessen blir, desto skönare och starkare blir bron.” 488f

²⁰”Skön, fullständig och stark, kanske. Men sanningsinnehållet eller verklighetsvärdet då? Vad skiljer en dylik skön, fullständig och stark bro från en vilken skön, fullständig och stark men osann (med verkligheten icke överensstämmande) fantasiskapelse som helst? Sanningen eller verklighetsideerna och självmedvetenheten kan av intet ersättas.

²¹”Många aspiranter når detta särskilda stadium och – efter att ha utvecklat en verklig visualiseringsförmåga och således med dess hjälp byggt den önskade formen och organiserat den substans som skall användas i denna senare fas av byggnadsprocessen – finner sig ur stånd att gå vidare. Vad är då felet? Huvudsakligen en oförmåga att använda viljan i projekteringsprocessen.” 490

²²Eftersom visualiseringsförmågan är skapande fantasi, emotional-mental förmåga, är det den bygger en begärsform, en emotional-mental form, inte en mental-kausal. Men antahkarana är förbindelsen mellan mental och kausal materia, medvetenhet och vilja, inte någon dylik mellan emotional och mental materia, medvetenhet och vilja. Visualiseringsförmågan bygger alltså på orätt ställe, av orätt slags materia, medvetenhet och vilja.

²³”c. En aktivitet av fokuserad vilja, allt enligt stråltillhörigheten, vari en linje av ljus eller av levande substans i fantasin och kreativt utsänds eller projiceras från mentalenheten så långt som möjligt mot den andliga triaden, varvid den skapande fantasin används oavbrutet.” 509

²⁴Mentalenheten = förstatriadens mentalmolekyl (47:4). Så långt är det riktigt att en linje av ljus utsänds från mentalmolekylen. Men fantasin har ingenting med detta att göra. Fantasin är förening av emotional och mental medvetenhet. Det emotionala inslaget i fantasin kan visserligen vara av högre slag, attraherande känslor (48:3 eller rentav 48:2). Men det mentala inslaget är av lägre slag, högst 47:6, ty högre mental medvetenhet – 47:5, perspektivtänkandet, och i synnerhet 47:4, systemtänkandet – strävar inte efter att bli kvar i förening med det

emotionala utan kännetecknas tvärtom av att vara frigjord från beroendet av emotionaliteten och i denna vunna frihet sträva efter kontakt, förening och inrättning med den kausala medvetenheten i stället. ”Så långt som möjligt mot den andliga triaden” = så långt som möjligt mot denna triads såväl mentalatom (47:1) som essentialatom (46:1). ”Så långt som möjligt” förutsätter monadens förmåga att aktivera och självmedvetet uppehålla sig i kausalhöljets tredelade centrum. Kausalcentret är en nödvändig del av antahkarana. Andratriadens 46-atom aktiveras genom det högsta emotionala, men inte genom fantasin, utan genom 48:2-energierna framkallade genom osjälviskt tjänande i fysiska världen, övervinnandet av negativa, egoistiska emotioner. De högre emotionala energierna skall styras av de mentala och riktas nedåt, mot fysiska handlingens värld. Kausalcentret kan inte aktiveras enbart genom det högre mentala, utan det högsta emotionala måste också till och aktivera det essentiala, ty det är genom detta och Augoeides’ medverkan, som kausalcentret aktiveras.

7.8 Lägre medvetenhet förvandlas icke till högre, utan lägre medvetenhet ersätts av högre

¹”En människas hela strävan är att bli medveten om själen och förvandla sin medvetenhet till själens medvetenhet, alltmedan hon behåller personlighetens medvetenhet.” 458

²Detta gäller bara så länge monaden är ett förstajag, ty i samma mån som monaden erövrar (själens =) andrajagets medvetenhet (kausal-, 46- och lägre 45-medvetenhet), undvarar den (personlighetens =) förstajagets tre slag av medvetenhet (47:4-7, 48:2-7, 49:2-7); närmare bestämt är hos kausaljaget emotionalhöljet tomt på innehåll och hos 46-jaget också mentalhöljet tomt. Det är inte exakt att beskriva denna process såsom en förvandling av förstajagets medvetenhet till andrajagets medvetenhet. Det rör sig inte om att lägre slags medvetenhet förvandlas till högre slags, utan om att monaden aktiverar därtills inaktiv högre medvetenhet, vilken är möjliggjord därigenom att monaden äger mot dessa högre medvetenhetsslag svarande triadenheter (andratriadens 45:4, 46:1 och 47:1), så att den genom denna självaktivering allt oftare kan vara självmedveten i dessa högre medvetenhetsslag. Därmed trängs de lägre medvetenhetsslagen (möjliggjorda genom förstatriadens 47:4, 48:1 och 49:1) gradvis undan, blir mindre aktiva, blir till sist onödiggjorda och kan helt undvaras.

³”Personligheten är i färd med att börja förvandla kunskap till visdom, och när detta sker, är personlighetens fokus på mentalplanet, eftersom förvandlingsprocessen (med dess stadier av förståelse, analys, igenkännande och tillämpning) i grund och botten är en mental process. Också personligheten börjar begripa vad kärlek betyder och att tolka den såsom gruppens väl, inte såsom det personliga jagets väl, inte såsom begär eller ens såsom aspiration. Verklig kärlek förstås rätt först av den andligt inriktade mentala typen.” 468

⁴Det handlar inte om att kunskap förvandlas till visdom, utan om att kunskapen tillämpas med visdom. Kunskap är medvetenhetens innehåll av verklighetsbegrepp, verklighetsfakta, verklighetsideer. Visdom är förmågan att rätt omsätta kunskapen i handling, tillämpa den rätt i livet.

⁵”Kunskap–visdom måste ersättas av intuitiv förståelse. Denna är i själva verket inklusiv delaktighet i gudomens skapande verksamhet.” 468f

⁶Utan kunskap finns ingen förståelse värd namnet. Och om visdom är skicklighet i handling, måste denna skicklighet bygga på såväl kunskap som förståelse. Enbart delaktighet i skapande verksamhet kan inte vara detsamma som förståelse, vare sig denna är intuitiv eller icke; verksamhet hör till rörelseaspekten, förståelse till medvetenhetsaspekten, och den ena övergår inte i den andra. I själva verket är kunskap, förståelse, visdom nödvändiga alla tre. Hela det citerade yttrandet är sakligt sett felaktigt, ett exempel på begreppssammanblandning och begreppsupplösning.

7.9 Antahkarana byggs med en medveten ansträngning inom själva medvetenheten

¹”Det är väsentligt att de studerande fattar det djupt esoteriska faktum att detta antahkarana byggs med en medveten ansträngning inom själva medvetenheten och inte bara genom försök att vara god eller visa god vilja eller framvisa egenskaper såsom osjälviskhet och längtan efter något högre. Många esoteriker synes betrakta vandrandet av vägen såsom den medvetna strävan att övervinna den lägre naturen och rätt liv och rätt tänkande, kärlek och intelligent förståelse såsom livsuttryck. Det är allt detta, men *det är också något långt mera*. God karaktär och längtan efter det goda och andliga är grundläggande och väsentliga. Men dessa egenskaper tas för givna av den mästare som skolar en lärjunge. Att grundlägga, igenkänna och utveckla dem är mål på provlärjungaskapets väg.” 467

²”Det är alldeles riktigt att ”antahkarana byggs med en medveten ansträngning inom själva medvetenheten”. Det är också därför som arbete med materiaspekten, såsom byggandet av emotional-mentala former genom skapande fantasin, inte leder till att antahkarana bygges.

7.10 Det väsentliga i byggandet av antahkarana är aktiveringen av medvetenheten

¹”när ett tillräckligt antal av människosläktets medlemmar ... är i tilltagande grad självsmedvetna och icke bara självmedvetna.” 486

²”Självsmedvetna” = kausalt medvetna (47:1-3). Självmedvetenheten är en av ”självsmedvetenhetens” eller kausalmedvetenhetens yttringar. Annorlunda uttryckt: ju oftare och ju intensivare och djupare mänskliga individen är självmedveten, desto mer fortskrider han i kausalmedvetenhetens erövring. Kausalmedvetenhetens fullständiga förvärv medför konstant självmedvetenhet. Korollariet till det sagda är att ingen medvetenhet lägre än den kausala – icke ens högsta mentala (47:4) – kan medföra självmedvetenhet. Självmedvetenhetens materiella grund är kausalhöljet eller, annorlunda uttryckt, det är tack vare sitt kausalhölje, Augoeides’ gåva, som människomonaden kan vara självmedveten. I verkligheten bortfaller således skillnaden mellan självmedvetenhet och ”självsmedvetenhet”, i varje fall i effektiv mening avseende förvärvets tidiga stadier, som ju är viktigast för aspiranter och yngre lärjungar.

7.11 Samarbete med Augoeides och Protogonos är nödvändigt för byggandet av antahkarana

¹”Först avhandlade jag processen sådan den tillämpas på lärjungen, då han åkallar sin själ. Senare utvecklade jag begreppet vidare, och vi betraktade då lärjungen, då han åkallar sin fader i himmelen, monaden.” 528

²”Sin själ” = Augoeides; ”sin fader i himmelen” = Protogonos.

³”För en lärjunge, som inte tagit tredje initiationen, är det inte möjligt att utröna monadens stråle, men varje lärjunge, som bygger antahkarana och som nått projiceringsstadiet, *bör veta sin själstråle och sin personlighetsstråle och bör minnas att dessas sammansmälta eller förenade kraft måste utföra projiceringsakten.*” 508

⁴Vid tredje initiationen blir monaden kausaljag. Kausaljaget blir alltmer mottagligt för inspirationen från Protogonos, och i dylik inspiration ingår bestämd kunskap om till tredjetriaden hörande ting, såsom dess departementstillhörighet, ”monadens stråle”. ”Själstrålen” är kausalhöljets departementstillhörighet, ”personlighetsstrålen” är triadhöljets. Ett kausaljag är alltid lärjunge till någon lärare i planethierarkin och får av denne dylika uppgifter om sina höljens departement men bör likafullt öva sig i praktisk esoterisk psykologi genom att söka utröna ”sina strålar”, innan han får veta dem av läraren.

⁵”när hennes lägre natur ... uppfattar och reagerar på själens kontakt och kontroll ...” 465

⁶Eftersom A.A.B. använder ordet ”själ” i så många vitt skilda betydelser, däribland 1) tillfälligtvis aktiva kausalmedvetenheten (på kultur- och humanitetsstadierna), 2) människomonaden självmedveten i kausalhöljet (på idealitetsstadiet) och 3) Augoeides, måste också uttrycket ”hennes lägre natur” och därmed hela utsagan ”när hennes lägre natur ... uppfattar och reagerar på själens kontakt och kontroll” fattas med olika innebörder. Om utsagan fattas med

”själen” enligt betydelse 1), blir ”hennes lägre natur” människomonaden självmedveten i förstatriaden. Enligt betydelse 2) blir ”hennes lägre natur” inte längre monaden–jaget utan inkarnationshöljerna uppfattade av jaget såsom icke-jag, och ”själens kontroll” är då monadens kontroll av inkarnationshöljerna genom kausalviljan. Enligt betydelse 3) är ”hennes lägre natur” återigen monaden i förstatriaden, varvid Augoeides använder kausalcentret såsom redskap för överföring av intryck. Däremot hör ”kontroll” inte till denna betydelse, ty Augoeides söker aldrig kontrollera människomonaden, eftersom det skulle strida mot frihetslagen. Detta sistnämnda visar en av farorna med att sammanblanda olika begrepp i termen ”själ”.

7.12 Kunskapen om utvecklingsstadierna är nödvändig för antahkaranas vetenskap

¹Vad är möjligt för monaden i människoriket och vad är möjligt för monaden först sedan den övergått till övermänskliga riken, femte naturriket och därefter sjätte?

²A.A.B. har en tydligt visad tendens att tillägga hela nuvarande mänskligheten grader av utvecklade medvetenhet, vilka ännu uppnåtts bara av mycket små grupper.

³A.A.B. förbiser skördelagens hindrande inverkan; det snabba uppnående av högre stadier, rent av övermänskliga sådana, som hon framställer, är möjligt bara för dem som slutskördat all den dåliga sådd de ådragit sig på de lägre stadierna. Detta är en av de viktigaste orsakerna, och i många fall den viktigaste orsaken, till att det går långsamt för hierarkin att göra adepten: i genomsnitt sju per årtusende. Vi får aldrig glömma Pytagoras’ uttalande: ”Adepten är den sällsynta blomman av en generation sökare.”

7.13 Stadiebeteckningarnas vaghet hos A.A.B.

¹”Ett av de tecken, som tyder på att en människa inte längre befinner sig på provlärjungaskeapets väg, är att hon lämnar längtans och hängivelsens rike och inträder i *fokuserade viljans* värld. Ännu ett tecken är att hon börjar tolka livet såsom energi och krafter och inte såsom egenskaper och begär. Detta betecknar ett avgjort framsteg. Det är hos dagens lärjungar ett alltför ringa bruk av den andliga viljan såsom resultat av rätt inriktning.” 469

²Vilja finns av lika många slag som det finns slag av materia och slag av medvetenhet; i människans världar (47–49) lika många slag av vilja som hon har höljen. Utan närmare angivande av vilket slag av vilja som avses, är det meningslöst att tala om någon särskild värld såsom *”fokuserade viljans värld”*. En stråtrövare, som i timtal lurpassar bakom ett klippblock i vildmarken, stålsätter sig mot hetta och insekter och oavvänt spanar mot horisonten efter nästa resande att plundra, också en sådan visar prov på fokuserad vilja.

³”Andlig vilja” är ett obestämt uttryck. Vanligen betyder ”ande” hos A.A.B. tredjetriaden, dess energi och medvetenhet. Men denna energi är oåtkomlig för människan också på högsta stadium, kausalstadiet, varför det är omöjligt att av lärjungarna kräva att göra mera bruk av dylik ”andlig vilja”. ”Rätt inriktning” är möjlig från och med högre emotionalstadiet, kulturstadiet.

⁴”De studerande torde göra klokt i att begrunda byggandet av antahkarana såsom ett *utsträckande i medvetenheten*. Detta utsträckande är den första bestämda ansträngning individen gör på vägen för att införa det monadiska inflytandet med fullt varsevara och slutligen direkt.” 471

⁵”Det monadiska inflytandet” är tredjetriadens inflytande, alltså lägst 45:3-inflytande. Det kan emellertid icke vara fråga om något fullt varsevara (awareness) om detta inflytande förrän hos det 46-jag, som kommit så långt i sin utveckling att det kan ändamålsenligt förbereda sig att bli ett 45-jag, därför kan sporadiskt uppehålla sig i tredjetriadens 45-atom. Kausaljaget och yngre 46-jaget kan inte skilja 45:1- och 46:1-inflytandena åt annat än med lärarens hjälp. Det är en svaghet i A.A.B.:s framställning att sällan göra klart för läsaren var gränserna går för vad som är möjligt för monaden i människoriket och därför vad som är möjligt för monaden först i femte naturriket. Vore allt möjligt för människomonaden, behövdes inga högre riken, övermänskliga riken, ingen övergång till dessa och ingen lärare att hjälpa monaden inför och

vid övergången.

⁶”Detta medför mentalenhetens fulla aktivitet, integrerandet av personlighetens tre aspekter och det därav följande varsevarat hos det mentalas son eller själen.” 478

⁷”Mentalenhetens fulla aktivitet, integrerandet av personlighetens tre aspekter” betyder monadens förmåga att aktivera 47:4-medvetenheten och därmed kontrollera alla inkarnationshöljerna, emotionalhöljet direkt genom mentalen och eterhöljet genom emotionalen. Därav följer emellertid inte utan vidare ”varsevarat hos själen”, det vill säga kausalmedvetenhet. Det är två olika utvecklingsstadier det handlar om: högre mentalstadiet eller humanitetsstadiet och kausalstadiet eller idealitetsstadiet. Alltför ofta är det högre mentala (47:4,5) i opposition mot det kausala, och det finns högt utvecklade mentaljag som är alldeles oförstående inför allt ”högre”.

⁸”Det är då den invigde ’står i havet av kärlek, och denna kärlek strömmar genom honom. Hans vilja är kärlek, och han kan tryggt arbeta, ty den gudomliga kärleken färgar all hans vilja, och han kan vist tjäna.’ Kärleken och intelligensen blir då viljans tjänare.” 472

⁹Med ”havet av kärlek” eller ”gudomlig kärlek” menas här 46:5-7, som kausaljaget kan stå i kontakt med. ”Hans vilja är kärlek” betyder att dessa 46-energier förmedlas av 47:2, vilken kausalenergi blir kausaljagets högsta slag av vilja.

¹⁰Det är inte en ”vetenskap” om antahkarana, som A.A.B. framlägger. Studiet av antahkarana blir en vetenskap först när processen kan beskrivas exakt. Och exakt blir den först med hylozoikens matematiska beteckningar, alltså inte bara ”vilja”, ”kärlek” etc. utan ”vilja 47:1”, ”vilja 46:7”, ”kärlek 47:2”, ”kärlek 46:4” etc. Vi behöver för bästa möjliga klarhet och exakt-het veta till vilka atomslag och molekylarslag de olika förmågorna och egenskaperna anses höra. Därefter kan vi avgöra vad som är möjligt för monaden att uppnå på de olika utvecklingsstadierna, redan i människoriket eller först i högre riken.

7.14 A.A.B. håller inte isär lägre och högre mänskliga utvecklingsstadier

¹”Den uppgift, som människan på alla sina utvecklingsstadier sysselsatt sig med, kan alltså sägas vara att överbrygga gapet mellan:

1. Det föränderliga korset och det fasta korset.
2. Mänskligheten och hierarkin.
3. Den lägre trefalden, personligheten, och den andliga triaden.
4. Monaden på sitt eget plan och den yttre, objektiva världen.

Detta gör hon genom en process av intention, visualisering, projektion, invokation och evokation, stabilisering och uppståndelse.” 481f

²Den process innefattande de sex stegen intention, visualisering etc. är processen för byggandet av antahkarana, såsom A.A.B. framställer den. Att människan på ”alla sina utvecklingsstadier” sysselsatt sig med att bygga antahkarana, är knappast riktigt. A.A.B. själv säger, och på flera ställen, att det verkliga eller medvetna arbetet med att bygga antahkarana börjar först på lärjungastadiet, när människan har sin medvetenhets fokus i mentalhöljet, således åtminstone mentalstadiet.

³”Det jag nu skall säga är av generaliserande art. Jag vill ange, såvitt möjligt (varvid jag ber er minnas att alla generaliseringar är i grund och botten riktiga men i enskildheter felaktiga), den punkt där mänskligheten står med avseende på antahkarana. Man skulle kunna säga att den normala evolutionens hela mål är att föra mänskligheten till den punkt, där en direkt kontaktlinje upprättas mellan personligheten och den andliga triaden via själen – eller snarare genom användandet av själsmedvetenheten för uppnåendet av detta varsevara. Detta fullbordas vid den tredje initiationen.” 497

⁴Här är ”personligheten” förstatriaden, ”andliga triaden” andratriaden och ”själen” kausalhöljet. Monaden-jaget omnämnes som vanligt ej, men uttrycket ”genom användandet av själsmedvetenheten för uppnåendet av detta varsevara” måste hylozoiskt sett betyda att människo-monaden uppnår detta genom självmedveten kausalmedvetenhet, självbestämd aktivitet i

kausalhöljet, genom kausalhöljets kunskaps- och enhetscentra. Förmåga av dylik medvetenhet och aktivitet är för mänskligheten såsom helhet ett mycket avlägset mål. Först om c:a tio miljoner år beräknas c:a 60 procent av den dåvarande mänskligheten, huvudsakligen bestående av sjätte rottrassens individer, ha nått upp till aktiv kausalmedvetenhet.

⁵”Släktet *såsom helhet* står nu vid själva ingången till lärjungaskapets väg.” 498

⁶Mänskligheten såsom helhet eller ens till majoriteten kan ingalunda sägas stå i närheten av lärjungaskapet. Lärjungaskapet är för individer, som nått åtminstone högre mentalstadiet, humanitetsstadiet. Majoriteten av nu inkarnerade mänskligheten har inte ens nått högre emotionalstadiet, kulturstadiet.

⁷”Studierande av i dag har gjort så stort framsteg mot kontrollen av personligheten och lärjungarna i världen är nu så många att hierarkins tonvikt i dag ligger på de medvetenhetstillstånd som följer på tredje initiationen. Därav publiceringen av undervisningen om antahkarana.” 511

⁸Vid tredje initiationen blir individen (monaden) ett kausaljag. Förvärvet av ”de medvetenhetstillstånd som följer på tredje initiationen” gör individen till ett essentialjag, 46-jag. A.A.B. synes alltså mena att dagens esoterikstudierande och lärjungar är så framskridna att de i stort sett är klara med kausalstadiet och således kan rikta in sig på att bli 46-jag. I verkligheten har de flesta av dem kausalstadiet framför sig, inte bakom sig, och många dessutom mentalstadiets högre nivåer kvar att erövra. Ingen kan heller bli ett kausaljag bara genom egna ansträngningar, genom självstudier, utan hjälp av lärare från planethierarkin.

⁹”Allteftersom släktet övergår till meningens värld (L.A.: mentalvärlden), förlorar dessa ordformer i vikt och kan blott det koncentrerade tänkande, som bygger på förståelse, begripande, nå resultaten. Det är i detta i viss mån nya slags arbete vi nu går in såsom banbrytare.” 517

¹⁰”Religionen, invokationens och evokationens vetenskap vad avser mänskligheten, är en mentalt polariserad mänsklighets tillvägagångssätt (i den kommande nya tidsåldern).” 521

¹¹Talet om släktets mentalisering kan inte avse nuvarande mänskligheten, som i sin medvetenhetsutveckling till överväldigande majoritet (99 procent) står på fysiska och emotionala stadierna, utan måste avse mänskligheten i en avlägsen framtid, om miljoner år, då sjätte rottrassen dominerar och majoriteten nått humanitetsstadiet eller högre mentalstadiet. ”Nya tidsåldern” är Vattumannens tidsålder, åren 1950–4450. Om denna nya tidsålder skall uppvisa en mentalt polariserad mänsklighet, måste överväldigande majoriteten av nu inkarnerade klaner tagas ur inkarnation och ersättas med för närvarande diskarnerade klaner på humanitetsstadiet, högre mentalstadiet. Detta är i och för sig möjligt. Motsvarande beslut och dess genomförande ligger hos planetregeringen.

7.15 Initiationerna

¹Initiationen består i verkligheten av tre större medvetenhetsexpansioner.

a. Den målmedvetna personlighetens medvetenhets expansion i själens medvetenhet. Denna expansion slutföres fullständigt vid tredje initiationen.

b. Denna sammansmälta och förenade medvetenhets expansion i den andliga triadens medvetenhet. Denna expansion slutföres fullständigt vid femte initiationen.” 510f

²”Personligheten” = triadhöljet. ”Själens” = större kausalhöljet med kausalcentret. ”Andliga triaden” = andratriaden. Men talet om dessa tre höljens medvetenhet kan enligt hylozoiken avse bara monadens medvetenhet i och genom dessa höljen. Och initiation är enligt hylozoiken expansion av jagets–monadens medvetenhet, icke av något höljes medvetenhet. (KOV 6.4.4) Och när kausalhöljet vid inkarnation icke längre delas, så att kausalhöljets medvetenhet kallas ”denna sammansmälta och förenade medvetenhet”, då är initiation icke heller denna medvetenhets expansion, utan monadens i och genom det förenade höljet medvetenhets expansion. Vi ser av detta att pytagoreiska hylozoikens monad icke kan uteslutas utan att resultatet blir missvisande, alltid i något avseende.

³Vid femte initiationen förvandlas monaden från lägre 45-jag till högre eller fulländat 45-

jag med objektiv själv- och gruppmedvetenhet i tredjetriadens 45-atom, tredjetriadens lägsta enhet, blir därmed ett lägsta tredjejag och inträder i första (lägsta) gudomsriket.

⁴”I dessa har ni ’initiationens nia’ eller nio krafter förvandling till gudomliga energier.” 456

⁵”Initiationens nia” avser inte de tre triadernas vardera tre enheter, ty inga initiationer motsvarar triadernas molekyler (47:4, 45:4, 43:4). De sju första initiationerna avser medvetenhet och energi i atomslagen 49–43 inom solsystemet. Åttonde och nionde initiationerna avser kosmiska världarna 42–36 respektive 35–29. Det är heller inte riktigt att beskriva initiationerna såsom ”nio krafter förvandling till gudomliga energier”. När monaden förvärvar den egna viljans suveränitet gentemot en viss atomvärlds energi och följaktligen gentemot varje slags hölje av denna atomvärlds materia, innebär detta icke att höljets energi förvandlas, utan att den behärskas, styres, användes av monadens numera starkare energi. Högsta grad av dylik behärskning visar sig i höljets fullständiga automatisering, varvid det fullgör sina funktioner ändamålsenligt, sporadiskt övervakat av monaden i högre hölje.

⁶”När denna [= bron] är fullt utbyggd, råder ett fullkomligt förhållande mellan monaden och dess uttryck på det fysiska planet, den invigde i yttervärlden. Tredje initiationen markerar processens fullbordan, och förhållandet mellan monaden och det lägre, personliga jaget bildar då en rak linje.” 455

⁷Om det mellan den invigde i fysiska världen och (”monaden” =) tredjetriaden skall råda ett fullkomligt förhållande, måste denne invigde vara ett tredjejag, monaden vara centrad och självmedveten i tredjetriaden. Tredje initiationen markerar ingalunda processens fullbordan, endast att monaden blivit kausaljag. Detta misstag av A.A.B. beror på att hon snubblat på sin egen terminologi; hon använder nämligen termen ”antahkarana” i två olika betydelser: 1) för hela medvetenhetstråden från förstatriaden till tredjetriaden och 2) för bara den del av medvetenhetstråden som sträcker sig från 47:4 till 47:1. Tredjejaget har byggt ut antahkarana i den första betydelsen, kausaljaget har byggt ut det i den andra betydelsen. När kausaljaget inte är (fullt) medvetet ens i andratriaden, hur skall det då kunna vara medvetet i tredjetriaden?

⁸”Fjärde initiationen markerar den invigdes fullständiga insikt om detta förhållande. Den förmår honom att säga: ’Jag och min fader är ett.’ Det är därför korsfästelsen eller den stora avsägelsen äger rum. Glöm inte att det är själen som korsfästes. Det är Kristus som ’dör’. Det är inte människan, det är inte Jesus. Kausalkroppen försvinner. Människan är *monadiskt* medveten. Själskroppen tjänar inte längre något nyttigt ändamål, den behövs inte längre.” 455

⁹Fjärde initiationen betyder att monaden blivit 46-jag, centrat sig i andratriadens 46-atom, men 46-jaget kan inte vara medvetet i tredjetriaden, kan inte säga ”Jag och min fader äro ett”, om ”fadern” är 43-medvetenheten. 46-medvetenhet är inte 43-medvetenhet. Ingen lägre medvetenhet kan identifiera sig med högre medvetenhet, kan inte ens förstå högre medvetenhet. Det är riktigt att kausalhöljet upplöses (”kausalkroppen försvinner”, ”själskroppen tjänar inte längre något nyttigt ändamål”) i samband med fjärde initiationen, men ”Kristus” dör inte, ty ”Kristus” är ingen symbol för kausalhöljet utan för antingen 46-höljet eller andratriaden, och dessa båda är ju kvar.

¹⁰Det är oriktigt säga att ”människan är monadiskt medveten”, sedan monaden genomgått fjärde initiationen. Först vid femte initiationen, när monaden blir 45-jag, blir den medveten i tredjetriadens lägsta enhet, 45-atomen. A.A.B.:s misstag här beror på att hon lät sig förvillas av sin egen tvetydiga terminologi, vari kausalhöljet sammanblandas med andratriaden.

7.16 Det handlar i verkligheten icke om sammansmältning eller förening utan om inrätning

¹”Ni kan således förstå varför esoteriker lägger så stor vikt vid sammansmältning, enhet eller förening.” 466

²Termerna ”sammansmältning” (i originaltexten ”fusion”), ”enhet” (”unity”) och ”förening” (”blending”) betecknar inte tre olika förfaranden utan ett och samma förfarande, vilket i stället bör betecknas ”inrätning” (”alignment”). Att termen ”inrätning” är att föredraga förklaras med

att förfarandet ifråga handlar om att något kvalitativt lägre, nämligen förstatriaden och dess höljen, underordnas, fås att helt lyda och bli redskap för något kvalitativt högre, nämligen monaden, när denna är självmedveten i kausalhöljet. Ett ännu högre stadium i förfarandet uppnår monaden givetvis då den förmår att självmedvetet centra sig i essentialhöljet, 46-höljet (så länge den står kvar på kausalstadiet, är ett kausaljag, förmår den göra detta endast i 46-höljets tre lägsta molekylarslag, 46:5-7), och därvid i tillägg till inkarnationshöljerna (47:4–49:7) göra även kausalhöljet till sitt fullkomliga redskap. Termen ”inrätning” är särskilt lämplig också därför att den antyder den rätta linjen i den hemliga symbolen och den raka vägen i ljustekniken.

³”När astralkroppen och den mentala naturen börjar fungera såsom en enhet och även själen är medvetet anknuten (glöm inte att den alltid är omedvetet anknuten), förlängs denna femfaldiga tråd – de två grundläggande och de tre mänskliga – och fortsätts till strupcentret, och när detta sker, kan människan bli en medveten skapare på fysiska planet.” 450

⁴Denna beskrivning vänder det verkliga förhållandet upp och ner. Det är bara på emotionalstadiet, som emotionalhöljet (”astralkroppen”) och mentalhöljet (”den mentala naturen”) ”fungerar såsom en enhet”; exaktare uttryckt: är sammanvävda med varandra, så att det emotionala vanligen behärskar det på emotionalstadiet ännu bara svagt utvecklade mentala. Medvetenhetsutvecklingen på mentalstadiet handlar om att individen lär sig att genom mentalhöljet behärska emotionalhöljet. I samma mån som denna process kröns med framgång, upphör de båda höljenas sammanvävning, så att mentalhöljet i stället kan närma sig kausalhöljet, taga emot inspirationer av det och begynna aktivera det.

⁵”Den framskridna mänskligheten är i färd med att förena de tre lägre aspekterna, som vi kallar personligheten, med själva själen, ... Kraftlinjerna har då ett sådant inbördes förhållande att själen och dess uttrycksmekanism är en enhet.” 451

⁶Att ”de tre lägre aspekterna”, det vill säga förstatriaden och hithörande tre höljen (mental-, emotional- och eterhöljerna), skall förenas med ”själen”, det vill säga kausalhöljet, kan inte betyda en förening av liksom jämbördiga parter, utan tvärtom att de tre lägre inrätas med kausalhöljet, underordnas detta, att kausalenergierna styr de lägre höljenas energier.

⁷”Den människa, som slutligen bygger antahkarana tvärs över mentalplanet, förbinder dessa tre gudomliga aspekter (L.A.: 47:1, 47:2 och 47:4) eller upprättar ett samband mellan dem, så att de steg för steg vid varje initiation förenas allt tätare till ett enda gudomligt uttryck i full och utstrålade manifestation.” 466f

⁸Monaden, centrad i andratriadens 47-atom inrätas 47:4 med 47:2 och 47:2 med 47:1. Det är tack vare denna inrätning, som kausalhöljets 47:2- och 47:3-molekyler kan gradvis ersättas med 47-atomer.

⁹”Vad som slutligen sker på det sista utvecklingsstadiet är att den förenade personligheten och själen fullständigt sammansmälter med den förenade monaden och andliga triaden. Först när detta verkligen genomförts, frigöres fullständigt de liv, som är involverade i vårt solsystem, från all formens kontroll.” 497f

¹⁰Talet om att förstatriaden (”personligheten”) skulle ”förenas” med kausalhöljet (”själen”) eller i förenat skick ”fullständigt sammansmälta” med andratriaden (”andliga triaden”) och tredjetriaden (”monaden”), redan förenade, är missvisande. I verkligheten handlar det icke om jämbördiga parter, som sammansmälter eller förenas utan tvärtom om högre och lägre parter – högre och lägre triader – och om att de lägre fullständigt inrätas med de högre, det vill säga underordnas de högre, fås att lyda dessa och styras av dem, så att dessa lägre blir helt utan ”egen vilja”, blott lydiga redskap för de högre och genomsläpp för dessas allt mäktigare energier. Dessa energier är givetvis inte någon dylik högre triads egna energier utan den genom triaden aktiva monadens viljeenergier.

¹¹”Detta hävdar faktum att det universella intellektet, det högre intellektet och det lägre, konkreta intellektet förenats genom det projicerade antahkarana.” 518

¹²”Det universella intellektet” = 47:1, ”det högre intellektet” = 47:2,3, ”det lägre, konkreta

intellektet” = 47:4,5. De två lägsta mentala medvetenhetsslagen, 47:6,7, har på detta stadium övergivits såsom alltför primitiva, varvid det i deras funktioner användbara övertagits av eller syntetiserats i 47:4,5, perspektiv- och systemtänkandet. 47:4,5 är humanitetsstadiets (högre mentalstadiets) tänkande och motsvarar andra initiationen, 47:2,3 är idealitetsstadiets (kausalstadiets) tänkande och motsvarar tredje initiationen, 47:1 är enhetsstadiets (essentialstadiets) tänkande och motsvarar fjärde initiationen.

¹³”Förenats” är riktigt men motsvarar blott ett lägre stadium av processen. Riktigare och kännetecknande för processens mål och slutpunkt vore att säga ”inrätats”, ty 47:5 inrätas med 47:3, 47:4 med 47:2, varefter 47:3 och 47:2 båda inrätas med 47:1. I materiellt (”tekniskt”) hänseende motsvaras denna medvetenhetsprocess av att kausalhöljet först byggs ut med 47:3-molekyler, varefter dessa gradvis byts ut mot 47:2-molekyler; när höljet sedan till lika delar består av 47:3- och 47:2-molekyler, byts båda slagens molekyler ut mot 47-atomer.

7.17 Också dualiteters övervinnande är inrättning

¹”Först då framträder den gudomliga naturens *sanna dualism* och försvinner den illusoriska dualiteten. Då har man anden–materien, livet–formen. För detta är den sig utvecklande medvetenhetens trefaldiga erfarenhet blott förberedelse.” 472

²Det bör stå ”dualitet” i stället för ”dualism” och ”dualism” i stället för ”dualitet”; A.A.B. har helt blandat samman dessa termer. Termen ”dualitet” brukas rätteligen om ett tvåfalds- eller motsatsförhållande som övervinnes, ”dualism” om ett dylikt som inte övervinnes. Alltså: Först då framträder den gudomliga naturens *sanna dualitet* och försvinner den illusoriska dualismen. Med ”anden–materien, livet–formen” menades förr dualiteten mellan det högsta i andratriaden, alltså 45:4, och det lägsta i förstatriaden, 49:1. Numera gäller emellertid: 45:1, det lägsta i tredjetriaden, och 49:1, det lägsta i förstatriaden. Det fulländade 45-jaget, femte gradens invigd, kan eliminera alla höljen i världarna 46–48 och behålla bara ett eterhölje av atommateria för verksamhet i fysiska världen. 45-höljet syntetiserar all lägre medvetenhet och energi.

7.18 A.A.B. talar som om medvetenheten kunde skiljas från monaden

”Han [aspiranten] kan således försöka – i samarbete med sin stadigt vaknande och allt mer fokuserade medvetenhet – att taga nästa steg, som innebär att han antages till lärjunge.” 457

Vad är då aspiranten, om han är skild från sin medvetenhet? Enligt hylozoiken är aspiranten en monad. Och monadens tre aspekter är materia, medvetenhet och vilja; det vill säga monaden *är* materia, medvetenhet och vilja. Medvetenheten kan inte skiljas från monaden, monaden kan följaktligen inte ”samarbeta” med medvetenheten, som om denna vore något annat än monaden, något utanför monaden.

7.19 A.A.B. har inte förstått att kausalmedvetenheten är monadens förvärv

¹”För att åstadkomma den erforderliga projiceringen av de hopade energierna, vilka organiserats genom den skapande fantasin och drivits till en punkt av yttersta spänning genom fokuseringen av mentalimpulsen (en aspekt av viljan), tar lärjungen således sin själs resurser till hjälp, vilka finns lagrade i det som tekniskt kallas ’ädelstenen i lotusblomman’. Detta är monadens förankring – ett faktum som inte får glömmas. De aspekter av själen, som vi kallar kunskap, kärlek och offervilja och som är uttryck för kausalkroppen, är bara verkningar av denna utstrålning från monaden.” 491

²”Sin själs resurser” = sitt kausalhöljes resurser, ”ädelstenen i lotusblomman” = kausalhöljets innersta centrum, ”monadens förankring” = tredjetriadens förankring.

³Det är felaktigt påstå att de egenskaper och förmågor av bestående värde, som finns samlade i kausalhöljets tredelade centrum (”kunskap, kärlek och offervilja”), bara skulle vara verkningar av tredjetriadens utstrålning. De är i själva verket kvintessensen av monadens bearbetade erfär-

enheter under tusentals inkarnationer i människoriket; de är själva grunden till att monadens inkarnationer i människoriket är nödvändiga. Om de vore blotta utstrålningar från en preexistent tredjetriad, vore ju monadens inkarnationer utan mening. Denna blunder av A.A.B. är en logisk konsekvens av hennes okunnighet om monaden såsom uratomen–jaget och kausalhöljets centra såsom produkter av monadens medvetenhetsevolution i människoriket.

7.20 Ibland syftar A.A.B. på monaden, dock utan att bruka termen "monad" i denna betydelse

¹"jaget, vetaren, skådaren, iakttagaren. ... den medvetna, självmedvetna identiteten eller den självständiga, självinitierande individen." 453

²Detta avser monaden (i pytagoreisk mening, inte i A.A.B.:s mening) och dess medvetenhet, jagmedvetenheten.

³"Likväl är det ett och samma väsen, som deltar i och svarar för alla de differentierade aspekterna, stegen och stadierna – som experimenterar, erfar och medvetet uttrycker sig på vart och ett av dessa stadier eller levnadssätt fram till fjärde initiationen." 476

⁴"Ett och samma väsen" är pytagoreiska monaden.

⁵"Vi har fört vårt studium av mentalutvecklingens esoteriska aspekter till en punkt, där vi har höjt hela den andliga människan till riken, som varken är själens eller personlighetens, utan riken som gör henne till en väsentlig del av monadens erfarenhet." 529

⁶"Själens" = andratriaden, "personligheten" = förstatriaden, "monadens erfarenhet" = genom tredjetriaden möjliggjord erfarenhet. "Hela den andliga människan" är jaget–monaden i pytagoreiska hylozoikens mening; det är dock felaktigt att här blanda in begreppet människa, ty monaden lämnar människoriket vid inträdet i femte naturriket, och de "riken" som här anspelas på är sjätte naturriket och högre.

7.21 För en gångs skull brukar A.A.B. termen "monaden" i pytagoreisk mening

¹"Själens energi och personlighetskraften bidrar till monadens erfarenhet i livstjänstens tre världar, och då är den inkarnerande andliga människans uppgift under långa tider äntligen slutförd." 472

²"Monadens erfarenhet i livstjänstens tre världar" – här menas med "monaden" detsamma som monaden i hylozoikens mening. Också "den inkarnerande andliga människan" avser pytagoreiska monaden. Blotta faktum, att de båda anförda textställena låter sig tolkas pytagoreiskt, tvingar dock inte till slutsatsen att A.A.B., när hon skrev detta, förstod detta sakförhållande.

7.22 A.A.B. förbiser att kausalmedvetenhet är nödvändig för processen

¹"Följaktligen har man i detta skede:

Det buddhiska intryckets aktivitet.

Mentalvehikelns spänning när den håller den erforderliga energin–substansen vid projektiionspunkten.

Astralkroppens fantasiprocesser." 490

²"II. Visualisering, som åstadkommes genom:

1. Den buddhiska aktiviteten av att göra 'intryck'.

2. Spänningen i mentalkroppen.

3. Fantasiprocesserna i astralkroppen." 503

³På båda dessa textställen är monaden, kausalhöljet och kausalmedvetenheten utelämnade. Emellertid måste dessa tre deltaga i processen, ty monaden är både processens drivande faktor och dess främsta förmånstagare, och det handlar om monadens medvetenhets- och viljeutveckling enligt lagen om självaktivering. Monaden skall från att vara ett mentaljag ägande mental medvetenhet och mental vilja bli ett kausaljag ägande kausal medvetenhet och kausal vilja.

⁴Så länge monaden befinner sig i människoriket, alltså befinner sig på mentalstadiet eller

kausalstadiet, måste kausalhöljet och kausalmedvetenheten delta i allt arbete med att bygga antahkarana, ty på dessa stadier kan inga intryck från ("buddhiaktiviteten" =) andratriadens 46-atom bli uppfattbar medvetenhet för monaden utan samtidig kausal medvetenhet. Förhållandet liknar i visst avseende det hos människor på emotionalstadiet, vilka inte kan uppfatta, intressera sig för eller taga ledning av rena mentalideer, såvida dessa inte vitaliserats av och gjorts attraktiva genom emotionala ideal. Den analoga motsvarigheten består i båda fallen däri att närmast högre slag av medvetenhet än det monaden självaktiverat inte kan uppfattas av monaden; att vad monaden i dylikt fall på sin höjd kan uppfatta är den egna självaktiverade medvetenhetens föreställning om den högre medvetenheten. Kausalmedvetenhetens föreställning om 46-medvetenhet är dock icke 46-medvetenhet, lika litet som det emotionala idealet är den mentala idén eller den mentala fiktionsidén är den kausala verklighetsidén. Alltför mycket går förlorat i hithörande nerdimensioneringar för att högre och lägre medvetenhet skall kunna ens tillnärmelsevis jämföras.

⁵a. Han är varse sig själv, personlighet och själ, såsom upptagen med brobyggandets process. Han förlorar icke för en sekund sin förnimmelse av medveten identitet." 502

⁶Lärjungens självmedvetenhet är icke-identitet med vare sig "personligheten" (= förstatriadens tre medvetenhetsslag och lägsta kausala medvetenhetsslaget, 47:3–49:7) eller "själen" (medvetenheten i kausalhöljets enhetscentrum, 47:2), utan själva monadmedvetenheten, som på detta stadium måste kunna vara icke-identifierad med både "personligheten" och "själen" för att kunna uppfatta lägsta slaget av essentialmedvetenhet (46:7), vilket i själva verket är en förutsättning för att bli ett om så bara begynnande kausaljag. För att sammanfatta: monadens självidentitet är medveten icke-identifiering med något som helst hölje, vare sig detta hör till förstatriaden ("personligheten") eller andratriaden ("själen").

⁷Det viktiga här är icke-identiteten, monadmedvetenhetens insikt om att icke vara något av sina höljen, vare sig "personligheten" eller "själen".

⁸"Innan bron i sanning kan byggas och 'skjutas fram på den uppåtgående vägen och skänka pilgrimens trötta fötter en trygg färd' (såsom *Den gamla kommentaren* uttrycker det), måste lärjungen således börja reagera till gensvar på den slutna knoppen eller ädelstenen i den öppnade lotusblommans mitt. Detta gör han, när offerviljans kronblad i egots lotus styr i hans liv, när hans kunskap förvandlas till visdom och hans kärlek till helheten växer; när till dessa läggs 'förmågan att försaka'." 492

⁹"Egots lotus" = kausalhöljets centrum. "Detta gör han, när offerviljans kronblad i egots lotus styr i hans liv," är ett felaktigt sätt att framställa förhållandet. Offerviljans kronblad är kausalviljans särskilda organ, som endast kausaljaget kan använda, ty först kausaljaget kan bruka kausalviljan. Men då är monaden självmedveten i denna del av kausalhöljets centrum. Det är med andra ord monaden själv, som styr sitt liv i de mänskliga världarna genom kausalhöljets viljecentrum. Det absurda i utsagan "detta gör han, när offerviljans kronblad i egots lotus styr i hans liv" torde framgå efter reflektion över frågan om vad som är det medvetna och styrande väsendet i detta: är det monaden själv eller är det kausalhöljets centrum?

7.23 A.A.B. säger att personligheten och själen bygger bron, utelämnar monaden

¹"Det är uppenbart för er att personligheten, när den andligen blir tillräckligt magnetiserad, utsänder sin ton eller sitt ljud, som väcker gensvar hos själen på dennas eget plan. Senare utövar personlighetens ton och själens ton i samklang en avgjort attraherande inverkan på den andliga triaden. Denna andliga triad har i sin tur utövat en tilltagande magnetisk inverkan på personligheten. Detta börjar vid tiden för den första *medvetna* kontakten med själen." 457

²Bruket av termer såsom "personligheten", "själen" och "andliga triaden", vilka i och för sig avser höljen för monaden, blir meningslöst, om man icke klart förstår att det alltid måste handla om självaktiva och medvetna väsen, handlande genom dessa höljen. Endast monader kan vara dylika självaktiva och medvetna väsen. När således "personligheten" sägs göra något, såsom att

”utsända sin ton”, kan det bara betyda att människomonaden sålunda verkar genom ”personligheten”, det vill säga genom förstatriadens mentalmolekyl (47:4) och triadhöljet (47:3). Likaledes måste ”den andliga triadens inverkan på personligheten” uteslutande avse den inverkan Augoeides, en själv- och gruppedveten devamonad, övar genom andratriaden på människomonaden i förstatriaden. ”Den första *medvetna* kontakten med själen” kan inte betyda något annat än människomonadens i triadhöljet medvetna kontakt med Augoeides i kausalhöljet.

³”Nyckeln till att förstå detta ligger kanske i tanken att förhållandet mellan själen och personligheten hittills stadigt drivits framåt huvudsakligen av själen, då den stimulerat personligheten till ansträngning, vision och expansion, medan det nu, på detta stadium, är den integrerade och i snabb utveckling stadda personligheten, som blir medvetet aktiv och (samstämd med själen) börjar bygga antahkarana” 458f

⁴Även här måste ”själen” och ”personligheten” avse två individer, två monader: Augoeides och människan. Augoeides förhåller sig inte till något hölje, utan till människomonaden i inkarnerade delen av kausalhöljet, här kallad ”personligheten”. Det är detsamma som med initiationerna; det är icke höljena utan jaget-monaden, som invigs.

⁵”Det [att bygga antahkarana] är emellertid väsentligen en aktivitet av den integrerade och hängivna personligheten. ... Arbetet med att bygga antahkarana är först och främst en aktivitet av personligheten, som därvid får hjälp av själen. Detta framkallar med tiden en reaktion från triaden.” 467f

⁶Personligheten, det vill säga förstatriaden – 47:4, 48:1, 49:1 – kan inte vara aktiv i kausalhöljets centrum och kan därför inte bygga antahkarana från 47:4 till 47:1. Inte ens om man med ”personligheten” menar monaden såsom aktiv i förstatriaden, kan man hävda att personligheten bygger antahkarana ända till 47:1. När människan blivit en ”integrerad personlighet”, alltså ett mentaljag, kan monaden verka självmedvetet i förstatriadens mentalmolekyl 47:4 och från högsta slaget av mentalmedvetenhet, systemtänkandet i 47:4, nå kontakt med kausala 47:2. Men detta är inte detsamma som det monaden åstadkommer, när den uppehåller sig i kausalhöljets centrum och har självmedvetenhet i kausala 47:2, ty då vore det ingen skillnad mellan mentalmedvetenhet (47:4) och kausalmedvetenhet (47:2), ingen skillnad mellan mentaljag och kausaljag, ingen skillnad mellan humanitetsstadiet och idealitetsstadiet. Det är först när monaden kan vara aktiv i kausalcentret, som den kan bygga antahkarana från 47:4 ända till 47:1. Den hjälpande ”själen” är Augoeides, verksam genom kausalhöljets centrum. I samma mån som människomonaden förmår uppehålla sig i kausalcentret, träder Augoeides tillbaka från detta.

⁷”När detta genomförts, skall en tidigare icke existerande brännpunkt av mental energi befinnas vara närvarande, det mentala hållas stadigt i ljuset och även råda inrättning av en mottaglig, uppmärksam personlighet och en själ orienterad mot personligheten och i ett tillstånd av ständig, riktad förnimmelse. Jag vill påminna er om att själen (när den lever sitt eget liv på sin egen nivå av varsevara) inte alltid är ständigt varse sin skugga, personligheten, i de tre världarna. När antahkarana bygges, *måste* detta varsevara vara närvarande jämte personlighetens intention.” 488

⁸Det här sagda visar ingen förståelse för att det är monaden, som måste utföra denna inrättning. I stället beskrivs en process av ”själ” och ”personlighet”, som om dessa vore de handlande individerna, ”personligheten” rentav bara såsom en ”skugga” av ”själen”, som om denna vore den enda verkliga individen. Det bestående, odödliga jaget lyser med sin frånvaro.

⁹”För en lärjunge, som inte tagit tredje initiationen, är det inte möjligt att utrona monadens stråle, men varje lärjunge, som bygger antahkarana och som nått projiceringsstadiet, *bör veta sin själsstråle och sin personlighetsstråle och bör minnas att dessas sammansmälta eller förenade kraft måste utföra projiceringsakten.*” 508

¹⁰Snarare bör han minnas att det är han själv, monaden självmedveten i kausalhöljets centrum, som utför projiceringsakten med den nämnda kraftens hjälp.

¹¹”Projiceringsakten är ’skuggans och spegelbildens’ verk.” 509

¹²Det som kallas ”skuggan” och ”spegelbilden” är höljen och alltså monaden–jagets redskap för medvetenhet och aktivitet i olika världar, antingen de är aggregathöljen (såsom kausalhöljet och eterhöljet) eller triadenheter. Men alla dessa höljen och triadenheter är likväl bara redskap, och den som verkligen utför arbetet med att aktivera högre, dittills inaktiv medvetenhet är givetvis den som brukar dessa redskap, det vill säga monaden–jaget. Det är monaden–jaget, som förvärvar aktiv självmedvetenhet och gruppmedvetenhet i allt högre världars allt högre materielag (de sex molekylarslagen och slutligen atomslaget), allt enligt aktiveringslagen. Är icke monaden–jaget den i processen verksamma, är denna meningslös. Projiceringsakten, såframt den handlar om monaden–jagets förvärv av högre medvetenhet och vilja, är således icke ”skuggans och spegelbildens” verk.

¹³”När han troget följt denna i huvuddrag angivna rutin, måste han medvetet söka samman-smälta personligheten och själen och i någon mån åstadkomma detta och sedan hålla dessa förenade faktorer stadigt i triadens ljus.” 514

¹⁴Talet om ”triadens ljus” såsom något enhetligt är icke korrekt, ty andratriaden, varom här fråga är, består som bekant av tre enheter – mentalatomen (47:1), essentialatomen (46:1) och superessentialmolekylen (45:4) –, så att ”triadens ljus” avser de tre energier som utgår från dessa enheter. Men det ljus som mentalatomen utsänder är människomonadens eget ljus, när den är centrad i denna enhet av andratriaden. Det ljus, som andratriadens båda högre enheter utsänder, är däremot Augoeides’ ljus. I intetdera fallet är någon triadenhet en självständig aktör utan är ett redskap för en självmedveten monad.

¹⁵”Det livliga ljus, som utmärker den själ som hör till andra strålen (det livligaste i detta andra strålens solsystem), härskar över formens ljus och strålar ut till triadens ljus.” 516

¹⁶”Den själ som hör till andra strålen” = det kausalhölje, vari andra departementet dominerar. Dess ljus = dess energi; andra strålens energi sägs vara den livligaste i detta vårt solsystem, eftersom detta tillhör just andra departementet. ”Formens ljus” = förstatriadens tre energier. ”Triadens ljus” = andratriadens tre energier.

¹⁷På det stadium i processen att bygga antahkarana, som här är fråga om, är människomonaden centrad i andratriadens mentalatom och självmedvetet verksam genom kausalhöljets centrum, så att skillnaden mellan ”triadens ljus”, vad avser dess lägsta energi av tre, och ”själens ljus” i verkligheten bortfaller, ty det är människomonadens egen energi verkande genom två redskap, ett närmare eller direkt (mentalatom) och ett fjärmare eller indirekt (kausalcentret).

7.24 A.A.B. har inte förstått hur hos kausaljaget kausalhöljet förblir odelat vid inkarnation

¹”Personligheten har vid denna tid fullständigt upptagit själen eller, för att kanske uttrycka det exaktare, både själen och personligheten har smält samman och förenats till ett enda redskap för det enda livets bruk.” 461

²”Själen såsom ett separat väsen försvinner därför sakta ur bilden, eftersom den upptas i och av personligheten, som alltmer blir *själen i inkarnation*.” 504

³Det är inte riktigt att ”själen såsom ett separat väsen försvinner därför sakta ur bilden, eftersom den upptas i och av personligheten, som alltmer blir *själen i inkarnation*.” Det är i stället det omvända förhållandet som blir rådande, nämligen att hos kausaljaget vid inkarnationen kausalhöljet inte längre uppdelas i en större del (uppsamlingshöljet med kausalcentret, ”egolotusen”) kvar i kausalvärlden och en mindre del (triadhöljet, A.A.B.: ”personligheten”) inneslutande förstatriaden med monaden och omgivande de lägre inkarnationshöljerna, utan att kausalhöljet (”själen”) inkarnerar helt och odelat.

⁴Sedan monaden förvärvat full självmedvetenhet i andratriadens mentalatom (47:1), kan den vid behov forma ett kausalhölje och lägre höljen för verksamhet i människans världar. Dessa lägre höljen (från 47:4 nedåt) fullgör då kausalviljans bud utan egen ”vilja”. Även detta förhållande synes A.A.B. oegentligt beteckna såsom ”själens och personlighetens samman-

smältande”. Det är omöjligt att riktigt beskriva vare sig det ena eller det andra förhållandet utan att på något sätt nämna monaden.

⁵”2. Registrera medvetenhet om själskontakt och sålunda åstadkomma en ökande sammansmältning av själen och personligheten, så att en fullständig förening nås i tilltagande grad. Tekniskt sett innebär detta att själsstrålens energi och personlighetsstrålens energi uppgår i varandra, varvid själsstrålen alltid härskar.” 504

⁶Uttrycket ”registrera medvetenhet om själskontakt” avser bara ett första, elementärt steg i processen, ty så länge ”själen”, det vill säga kausalmedvetenheten, uppfattas såsom något högre än jagmedvetenheten, något som denna söker få kontakt med, varvid den än lyckas, än misslyckas därmed, så länge står individen kvar på mentalstadiet, ehuru på dess högre nivåer, så länge är han alltså bara aspirant men icke lärjunge. Först när individen övervinner detta kontaktsökande med dess implicita dualitet, först när han är kausalt medveten, hur korta stunder detta än varar, först då kan denna ”ökande sammansmältning av själen och personligheten” – rättare sagt: ökade inrätning av triadhöljet med kausalhöljet – bli effektiv.

⁷Det är oegentligt säga att ”själsstrålens energi och personlighetsstrålens energi uppgår i varandra”, ty de molekyler av större kausalhöljets materia, som Augoeides utvalt att bilda triadhöljet, är företrädesvis av ett och samma departement, medan däremot molekyler (och kanske även atomer – beroende på individens utvecklingsstadium) av något annat departement vanligen dominerar i det stora uppsamlingshöljet, och när kausalhöljet vid inkarnation inte längre delas, bildas inte heller någon ”personlighet” med någon ”personlighetsstråle”. Alla ”personligheter”, som någonsin bildats av kausalhöljets materia, har då uppgått i denna.

⁸”När således själens stråle härskar över personlighetens stråle, blir jaget den som handlar, varvid det får hjälp av det lägre jagets stråle. De tre vehiklarnas strålar är inte längre aktiva utan endast själens och personlighetens grundläggande dualitet är kvar, och det råder ingen ringare differentiering.” 509

⁹Det finns ingen anledning antaga att A.A.B. här med ”jaget” menar detsamma som pytagoreiska monaden–jaget, i höljet suveränt självaktiva uratomen och dess medvetenhet. Tvärtom visar sammanställningen av de två motsatsparen, ”själens stråle” – ”personlighetens stråle” och ”jaget” – ”lägre jagets stråle”, att ”jaget” här används i samma betydelse som ”själ” eller ”ego” (det senare är ju det latinska och grekiska ordet för jag), det vill säga i betydelsen av kausalhöljet. Men i den mån monaden blir självaktiv och självmedveten i kausalhöljets centrum, i samma mån blir det mindre triadhöljet passivt och dess aktivitet underordnad monadaktiviteten, förmedlad genom det större kausalhöljet. Till sist förmår monaden uppehålla sig stadigvarande i kausalhöljets centrum och låta kausalhöljet inkarnera helt och odelat, varvid givetvis triadhöljet, A.A.B.:s ”personlighet” eller ”lägre jag”, inte längre bildas. Förhållandet blir därför det motsatta till det som A.A.B. här anger, nämligen att ”själens” och ”personlighetens” dualitet upplöses och att den ”ringare differentieringen”, nämligen mental-, emotional- och eterhöljerna med dessas respektive stråltillhörigheter blir kvar.

¹⁰”Det [processens utförande] beror av er förmåga att bestämdare än ni hittills gjort leva i meningens värld, av er vetskap om er själs stråle och er personlighets stråle och av er förmåga att fokusera i er förenade medvetenhet och att från denna punkt – alltså medan ni håller det mentala stadigt i ljuset – yttra det maktord som skall bära er skapade ljustråd framåt mot den andliga triaden.” 511

¹¹”Meningens värld” = mentalvärlden, 47:4-7; kausalvärlden, 47:1-3, ej inräknad. ”Förenad medvetenhet”, alltså triadhöljets och kausalhöljets förenade medvetenhet, blir obehövlig i samma mån som monaden förmår uppehålla sig i kausalhöljets centrum. När senare, på kausalstadiet, hela kausalhöljet inkarnerar och alltså inget särskilt triadhölje bildas, blir det meningslöst att tala om en dylik förenad medvetenhet. Och det är först på kausalstadiet, som brobyggandet blir riktigt effektivt, när från kausalcentret till andratriadens mentalatom.

¹²”Själen och personligheten i förening är nu invokativa, och deras samfälliga intention ut-

trycks på de tre föregående stadierna.” 512

¹³I detta skede av arbetet med att bygga antahkarana måste monaden redan ha blivit kausaljag, och vid det laget finns icke längre någon ”personlighet” med vilken ”själen” kan ha en samfäll intention.

¹⁴”Förhållandet mellan den sammansmälta och förenade personligheten och själen är ett faktum.” 515

¹⁵När det inte längre finns något triadhölje, när dettas molekyler har uppgått i det stora kausalhöljet, finns heller inte längre något förhållande mellan dessa båda. Detta gäller redan i den inkarnation, vari monaden blir kausaljag och vari triadhöljet sammansmälter med stora kausalhöljet för att aldrig mera skiljas från det; det gäller a fortiori i följande inkarnationer, inför vilka något triadhölje icke ens bildas.

7.25 *Vem är då aktören, när han ej är själen eller personligheten?*

¹”När han [= lärjungen] troget följt denna i huvuddrag angivna rutin, måste han medvetet söka sammansmälta personligheten och själen och i någon mån åstadkomma detta och sedan hålla dessa förenade faktorer stadigt i triadens ljus.” 514

²Men vem är då lärjungen? Uppenbart varken själen eller personligheten, eftersom lärjungen är den som måste medvetet söka sammansmälta dessa båda.

³”Han behåller samtidigt tre tankegångar:

Varsevara om den förenade personligheten och själen.

Varsevara om punkten av fokuserad spänning.

Varsevara om strålenergin i dess viljeaspekt.” 512

⁴Vem har detta varsevara om den förenade personligheten och själen? Uppenbart någon tredje, som varken är personligheten eller själen.

⁵”Med andra ord vandrar lärjungen återvändandets väg (L.A.: evolutionen), bygger antahkarana, färdas över den belysta vägen och når den frihet livets väg skänker.” 467

⁶Vem är lärjungen, som ”vandrar återvändandets väg” och ”färdas över den belysta vägen”? Är han ”personligheten”? Är han ”själen”?

⁷”Först när lärjungen intelligent förstår denna, kan han börja väva trådarna till en bro av ljus, som till sist blir den belysta väg, på vilken han kan övergå till varats högre världar. Sålunda befriar han sig från de tre världarna.” 466

⁸Det sägs alltså om lärjungen att ”han kan övergå till varats högre världar.” Men vem eller vad är det som övergår till dessa högre världar? Vad svarar den som utgår från A.A.B.:s sätt att framställa saken och hennes terminologi? Hon talar ju bara om ”personligheten”, ”själen” (eller ”egot”) och ”(andliga) triaden”. Men dessa övergår ju inte till högre världar utan håller sig kvar i sina respektive världar. Och ”monaden” är för A.A.B. det som pytagorén kallar tredjetriaden; även den förblir i sina världar (43–45), visserligen höga, och går inte utöver dessa.

⁹Hylozoikens svar på frågorna ovan är att lärjungen är monaden, eftersom denna är processens väsentliga aktör, som är medveten först i triadhöljet (A.A.B.: ”personligheten”) och sedan i kausalhöljet (”själen”) och således använder dessa höljen såsom sina redskap. Hos A.A.B. är monaden, fattad i pytagoreisk mening, sällan uttryckligen nämnd och på de ovan anförda ställena bara underförstådd. Det torde inses att det återkommande utelämnandet av monaden blir till lika återkommande förvirring.

7.26 *A.A.B. sammanblandar kausalhöljet med andratriaden*

¹”Själen och kausalkroppen existerar inte längre vid den tid, då fjärde initiationen genomgås. Det som återstår är monaden och den tråd, antahkarana, som den tidsåldrarna igenom spunnit av sitt eget liv och sin egen medvetenhet och som den kan fokusera med vilja på fysiska planet, där den kan skapa en kropp av ren substans och strålände ljus för allt det som mästaren kan fordra.” *The Rays and the Initiations*, sidan 101.

²”Denna enhet fullbordas vid tiden för fjärde initiationen, den stora försakelsen, varvid den första aspekten börjar härska över de två andra.

³Då tynar själslivet – såsom det hittills uppfattats – bort och försvinner kausalkroppen. Helheten av minne, egenskaper och förmågor uppgår då i monaden. Orden ’jag och min fader äro ett’ besannas.” 506f

⁴Fjärde initiationen gör monaden till ett 46-jag. ”Den första aspekten” är viljeaspekten. Den i andratriaden möjliga 45-viljan (sträckande sig till 45:4) är andratriadens viljeaspekt, och motsvarande 45-medvetenhet (45:4) syntetiserar triadens alla tre medvetenhetsslag.

⁵Att kausalkroppen upplöses vid fjärde initiationen är riktigt. Däremot betyder detta inte att ”helheten av minne, egenskaper och förmågor uppgår i monaden”, det vill säga i tredjetriaden. De uppgår i andratriaden, ty denna upplöses inte med kausalhöljet, utan behålles, vilket är nödvändigt för monadens vidare medvetenhetsexpansion såsom 46-jag (i andratriadens 46-atom) och såsom lägre 45-jag (i andratriadens 45-molekyl) samt för fulla förvärvet av mental atommedvetenhet (i andratriadens 47-atom), ty detta förvärv var inte möjligt för monaden så länge den var kausaljag.

⁶A.A.B. synes ha låtit förleda sig av sin egen terminologi, när hon på de båda ovan anförda ställena beskriver medvetenhetsaktiveringen från 46-jagets första nivåer till tredjejagets. Eftersom hon använder termerna ”själ” (engelska ”soul”) och ”ego” för både kausalhöljet (47:1-3) och hela andratriaden (45:4, 46:1, 47:1), ligger det nära till hands för henne att blanda ihop de båda i själva verket alldeles olika sakerna, så att det övergivande och den upplösning av kausalhöljet, som utgör förutsättning för individens förvandling till 46-jag, förväxlas med övergivandet och upplösningen av hela andratriaden, ett förfarande som ju måste förutsätta att individen genast kan övergå till tredjetriaden, närmare bestämt dess lägsta enhet, 45-atomen, alltså omedelbart blir ett tredjejag. Individen kan dock inte hoppa över de mellanliggande utvecklingsstadierna, kan inte hoppa över 46:1-4 och 45:4-7 för att genast, från att vara självmedveten i 46:5, bli självmedveten i åtminstone 45:3, från att vara kausaljag och människa genast bli tredjejag och alldeles hoppa över att bli andrajag. Fler exempel på denna sammanblandning skall nu ges:

⁷”Ett fåtal – mycket få i jämförelse med den oräkneliga massan människor – använder resultaten av den trefaldiga energikonstruktionen inom sin egen medvetenhets aura och sitt inflytelseområde för att bygga, konstruera och bruka bron, som förbinder mentalplanets olika aspekter. Dessa tre aspekter *måste* de använda samtidigt och senare övervinna på sådant sätt att personligheten och egot försvinner och endast monaden och dess form på fysiska planet återstår.” 480

⁸”Mentalplanets tre aspekter” är förstatriadens mentalmolekyl (47:4), kausalhöljets centrum (47:3 och i synnerhet 47:2) och andratriadens mentalatom (47:1). Men andratriadens två högre enheter, essentialatomen (46:1) och superessentialmolekylen (45:4) har A.A.B. här slarvat bort. Utan dessa båda högre enheter kan monaden inte bli ett 46-jag och inte heller ett 45-jag.

⁹”Studerande torde göra klokt i att lära att denna process att bygga antahkarana är ett av de medel, varmed människan, trefalden, blir en tvåfald. När uppgiften fullgjorts och antahkarana slutgiltigt byggts, så att en fullkomlig inrättning mellan monaden och dess uttryck på fysiska planet erhålles, förstöres själskroppen (kausalkroppen) fullständigt och slutgiltigt av monadens eld, när denna gjuts ned genom antahkarana. Det råder då fullständig ömsesidighet mellan monaden och den fullt medvetna *själen på fysiska planet*. Den ’gudomliga förmedlaren’ behövs inte längre. ’Guds son, vilken är intellektets son’, dör, ’förlåten i templet rämnar mitt itu uppifrån ned’, fjärde initiationen genomgås, och sedan kommer uppenbarelsen av fadern.” 475

¹⁰”Trefalden blir en tvåfald”, när monaden blir ett tredjejag och därmed kan undvara andratriaden men behålla förstatriaden för verksamhet i fysiska världen. Detta är möjligt först för det fulländade 45-jaget, femte gradens invigde.

¹¹”Detta kan lärjungen svagt ana, när också han (efter tredje initiationen) måste lära sig att

fungera såsom en dualitet – monaden (anden) och formen (materien) – i direkt kontakt med medvetenhetsaspekten, varvid den förmedlande själen uppgått i båda dessa två aspekter av gudomligt uttryck men inte själv fungerar såsom en faktor emellan dessa båda.” 483

¹²Med ”monaden (anden)” avses tredjetriaden, med ”formen (materien)” förstatriaden och med ”den förmedlande själen” andratriaden. Såsom sades ovan, är det först såsom tredjejag monaden kan på detta sätt undvara andratriaden, inte genast efter tredje initiationen, såsom kausaljag, utan först efter femte initiationen, såsom fulländat 45-jag.

¹³”Bron har nu byggts. Smala och tunna må dess strängar vara i begynnelsen, men tiden och den aktiva förståelsen spinner sakta tråd efter tråd, tills bron står färdig, stadig och stark och är i stånd att brukas. Den måste nödvändigtvis brukas, ty det finns nu inget annat medium för umgänge mellan den invigde och den som han nu vet vara han själv. Han uppstiger i full medvetenhet in i det monadiska livets sfär, han uppstår ur personlighetens livets mörka grotta i gudomlighetens strålande ljus, han är inte längre bara en del av mänskligheten och en medlem även av hierarkin, utan han tillhör också det stora sällskap av dem vilkas vilja är medvetet gudomlig och vilka är planens väktare. De svarar på intryck från Shamballa och står under hierarkins chefs ledning.” 495

¹⁴”Det monadiska livets sfär” avser tredjetriaden (43:4–45:1). Att ”uppstiga i full medvetenhet in i monadiska livets sfär” betyder således att bli åtminstone ett fulländat 45-jag. Här har A.A.B. återigen hoppat över flera mellanliggande stadier, ty efter att ha varit ett mentaljag, som är det slags jag som först på allvar kan börja bygga antahkarana, måste monaden först bli ett kausaljag, sedan lämna fjärde naturriket och bli ett 46-jag och därefter ett lägre 45-jag, innan den kan övergå till tredjetriaden och bli ett fulländat 45-jag. Sedan kan man diskutera vad ”full medvetenhet i monadiska livets sfär” skall anses betyda, ty icke ens 45-jaget har full medvetenhet i tredjetriaden, utan för monaden såsom 45-jag återstår att erövra självmedvetenhet i såväl 44-atomen som 43:4-molekylen.

¹⁵Det är en återkommande visad svaghet i A.A.B.:s framställning att hon vid redogörandet för en process i medvetenhetsaktiveringen låter tanken flyga från första yttringarna av något, i detta fall förvärvet av tredjejagets medvetenhet och vilja, till processens fullbordande och slutliga resultat, till synes utan att ha klart för sig att flera stadier och vanligen även flera inkarnationer kommer däremellan. Sådana läsare, som inte har någon förhandsvetenskap om alla i processen ingående stadier och dessas respektive svårigheter, bibringas därmed föreställningen att det går fortare och lättare undan i medvetenhetsaktiveringen än det i verkligheten gör. Inga stadier i medvetenhetsaktiveringen kan emellertid hoppas över. Det fordras grundlighet i allt.

7.27 A.A.B. sammanblandar Augoeides med kausalhöljet

¹”Resultatet blir att den kraft han utvecklat och dess inflytelsesfär nu är tillräckligt starka för att framkalla ett gensvar från den andliga triaden. Det sker sedan en rörelse mot den aspekt av antahkarana, byggd av lärjungen, längs vilken själens och kroppens liv kan färdas. Fadern (monaden), verkande genom tråden, går nu ut att möta sonen (själen, berikad genom erfarenheten av personlighetens liv i de tre världarna), och från de högre nivåerna utsänds en linje av gensvarande energiprojicering, som till sist når kontakt med den lägre projiceringen. Sålunda byggs antahkarana.” 494

²”Själens och kroppens liv” kan inte vara något annat än monaden, ”fadern (monaden)” är Protogonos, ”sonen (själen)” är kausalhöljet, ”erfarenheten av personlighetens liv i de tre världarna” är människomonadens under inkarnationerna samlade erfarenhet i världarna 47:4–49:7, ”den lägre projiceringen” är förstatriaden. Här är Augoeides lämnad utanför, eftersom A.A.B. sammanblandar honom med kausalhöljet (”sonen”, ”själen”), och ”själen” kan här inte avse Augoeides, ty det sägs uttryckligen att den är ”berikad genom erfarenheten av personlighetens liv i de tre världarna”, och detta är riktigt om kausalhöljet men aldrig om Augoeides, eftersom han är ett fulländat 46-jag och således inget har att lära av erfarenhet i världarna 47–

49. Utelämnandet av Augoeides är ett allvarligt misstag, eftersom hans medverkan i processen är nödvändig ända fram till dess människomonaden blir 46-jag.

7.28 Ytterligare exempel på hur A.A.B. förvillas av sin egen terminologi

¹”För att tala bestämt och ur lärjungens synvinkel säger vi att den bro, han bygger mellan personligheten och den andliga triaden, består av sju energisträngar eller sju kraftströmmar. Han använder alla sju strålarna och har vunnit förmågan att göra det med lätthet, eftersom hans personlighet om och om igen (i den långa cykeln av inkarnationer) många gånger varit på alla sju strålarna. Men hans själs stråle härskar till sist,” 505

²I uttrycket ”den bro, han bygger mellan personligheten och den andliga triaden,” är ”personligheten” = förstatriaden och ”andliga triaden” = andratriaden. I ”hans personlighet om och om igen (i den långa cykeln av inkarnationer) många gånger varit på alla sju strålarna” är däremot ”personligheten” = triadhöljet. Två skilda saker avses alltså med samma ord i samma stycke. Personligheten = triadhöljet är nyformad inför varje inkarnation. Personligheten = förstatriaden har bestått ända sedan monaden övergick från involutionen till evolutionen och mineralriket, alltså inemot 30 eoner, vardera om c:a 4,3 miljarder år.

³”Den framskridna mänskligheten är i färd med att förena de tre lägre aspekterna, som vi kallar personligheten, med själva själen, ... Kraftlinjerna har då ett sådant inbördes förhållande att själen och dess uttrycksmekanism är en enhet.” 451

⁴”De tre lägre aspekterna” = förstatriadens tre enheter (47:4, 48:1 och 49:1) och hithörande höljen, det vill säga mental-, emotional- och eterhöljerna; ”dess [själens] uttrycksmekanism” betyder detsamma. Triadhöljet är här utelämnat. Detta beror på ett fel i A.A.B.:s terminologi, nämligen det att hon använder ordet ”personlighet” om tre olika saker: 1) de tre lägsta av människans inkarnationshöljen: mental-, emotional- och eterhöljerna (organismen undantagen); 2) förstatriaden; 3) triadhöljet (lägre eller mindre kausalhöljet, den inkarnerande delen). Om man, såsom här, använder ordet ”personlighet” i den första av de tre betydelseerna, är det lätt hänt att man sedan i redogörelsen tappar bort någon av de båda andra saker man betecknat med samma ord. Emellertid är triadhöljet av den största betydelse i den beskrivna inrättningsprocessen, eftersom de tre lägre inkarnationshöljerna först måste inrättas med triadhöljet innan detta kan i sin tur inrättas med det större kausalhöljet. Det är de tre lägre höljenas inrättning med triadhöljet, som A.A.B. i andra sammanhang kallar ”personlighetens integration”.

⁵”Förberedelsens stadium, på vilket medvetenheten fokuseras i själsstrålen.” 509

⁶Monadens medvetenhet kan fokuseras, centras, bara i något av monadens höljen – egentligen ett centrum i något hölje – vilket innebär att den samtidigt centras i någon triadenhet, eftersom monaden, när den använder ett hölje för medvetenhet i detta och aktivitet genom detta, alltid gör det genom motsvarande triadenhet. Det handlar i alla dessa fall – höljescentra och triadenheter – om materieförmer, alltså strukturer av atomer och molekyler. ”Själsstrålen” är dock ingen dylik materieförme, inget hölje för monaden. Ordet ”själsstrålen” avser över huvud taget intet konkret föremål, utan är en språklig abstraktion för betecknande av det faktum att kausalhöljets materia visserligen består av atomer och molekyler tillhörande alla sju departementen, ”de sju strålarna”, men att likväl atomerna och molekylerna av ett visst departement till antalet avgjort dominerar över dem av de sex andra, varför detta departement kallas ”kausalhöljets departement” (singularis) eller ”själens stråle” (”själen” = kausalhöljet), som om detta departement vore kausalhöljets enda. Det förekommer emellertid icke att monadmedvetenheten fokuseras i kausalmaterial tillhörande uteslutande ett departement. Tvärtom gäller att, när monaden exempelvis har lyckats aktivera 47:2-medvetenheten, den har tillgång till kausalhöljets alla 47:2-molekyler, alltså tillhörande alla sju departementen, med alla de verklighetsideer de representerar. Att begränsa denna tillgång till bara ett departement av de sju vore föga ändamålsenligt.

7.29 A.A.B. bortser från medvetenhetsaspekten

¹”Det är väsentligt att den studerande noterar två saker. Den ena är att hela denna undervisning skall visa sig gagnlös, såvida han inte håller i minnet att det som vi här ägnar oss åt är *energi* och energi som måste brukas vetenskapligt. Den andra är att han måste minnas att vi sysslar med en teknik och en process, som är beroende av *den skapande fantasins* bruk.” 482

²”Dessa ord avser en byggnadsteknik eller en process för handhavande av energi som uppriktar en förbindelse mellan monaden och en människa, som strävar efter fullständig frigörelse och vandrar lärjungaskapets och initiationernas väg.” 486

³Byggnadsteknik avser huvudsakligen materiaspekten och handhavande av energi avser rörelsespekten, kraftaspekten. Ändock är medvetenhetsaspekten den centrala i byggandet av antahkarana åtminstone avseende den del som monaden bygger i människoriket, den del som sätter monaden i stånd att övergå från förstatriaden till andratriaden. Likväl sägs här icke ett ord om medvetenhetsaspekten, självmedvetenheten, själverinringen.

⁴”1. *Intention*. Därmed menas inte ett mentalt beslut, en önskan eller föresats. ... inför den senare visualiserings- och projiceringsprocessen.” 486f

⁵Ingenstans i texten står att vad det i själva verket handlar om är riktad uppmärksamhet med samtidig självmedvetenhet.

⁶Riktad uppmärksamhet betyder av monaden riktad uppmärksamhet. Riktad uppmärksamhet kan inte förekomma utan ansträngning, det vill säga monadens egen vilja gjord gällande mot höljenas automatiska och mekaniska reaktioner, monadens energi gentemot höljenas energier, ”vilja mot vilja”. Dylik riktad uppmärksamhet kan förekomma med eller utan självmedvetenhet. När den förekommer med självmedvetenhet, är den av betydligt högre kvalitet. Självmedvetenhet kan inte förekomma utan riktad uppmärksamhet.

⁷Sjätte leden i Buddhas ädla åttaledade väg kallas ”rätt ansträngning”. Därmed menas riktad uppmärksamhet.

⁸Sjunde leden i Buddhas ädla åttaledade väg kallas ”rätt erinring”. Därmed menas själv-erinring. Denna är avsiktligt framkallad självmedvetenhet.

7.30 Hylozoiska grunder

¹Redan de ord teosoferna och A.A.B. brukar – ”kropp”, ”hölje”, ”vehikel”, ”personlighet”, ”själ”, ”kausalkropp”, ”ande”, ”andlig triad”, ”monad” (i teosofisk mening, det vill säga tredjetriaden) – visar författarnas medgivande att det rör sig om höljen, nödvändiga för individens medvetenhetsevolution och -expansion. Ty brukar man ordet ”hölje”, menar man alltid hölje för något, nämligen det som använder höljet, jaget, den bestående individen, monaden i pytagoreisk mening. Detsamma gäller ordet ”vehikel”. Författarna visar ibland att de någorlunda klart uppfattat att den bestående individen är något annat än dessa höljen. De medger sålunda att höljet överges, sedan jagmedvetenheten förmått flytta över till närmast högre hölje. På detta sätt överger jaget höljena för att låta dem upplösas, en procedur som individen utför stegvis nedifrån upp. Likväl släpper författarna gång på gång taget om denna insikt om jagets förstarangsposition och höljenas underordnade ställning, varvid de återfaller i tal om ”personligheten” (= förstatriaden), ”själen” (= kausalhöljet eller andratriaden med därav följande begreppsförvirring) och ”monaden” (= tredjetriaden), som om dessa vore processens aktörer, bara för att plötsligt ånyo bruka ord såsom ”lärjungen”, ”den andliga människan”, ”jaget”, ”vetaren”, ”skådaren” eller något dylikt för processens aktör och såsom substitut för monaden i pytagoreisk mening. Förfarandet liknar det hos tankspridda personer. Det är icke resultatet av en klar, lång tanke nerdimensionerad från en kausalidé.

²Om man dock förmår hålla fast tanken att det bestående, individuella jaget är aktören, konfronteras man oundvikligen med frågan: Har detta bestående, individuella jag en materiell bas? Ja eller nej? Om svaret är nej, betyder det att medvetenheten tänkes kunna existera utan materiell bas. Då måste följdfrågan bli: Varför behöver medvetenheten då alls höljen, alltså företeelser

som teosoferna och A.A.B. kallar "kropp", "hölje" (engelska: "sheath" eller "vehicle"), "personlighet", "kausalkropp", "själ", "ande", "andlig triad" osv.? Om svaret är ja, måste följdfrågan bli: Eftersom alla slags atomer utom uratomerna är sammansatta och därmed obeständiga i kosmos och a fortiori även alla av dylika sammansatta atomer byggda höljen är obeständiga, kan denna materiella bas för det beständiga jagets medvetenhet vara något annat än uratomen?

³Ju djupare man når i förståelsen av hylozoiken, desto bättre inser man också materiaspekten vara förklaringsgrunden.

7.31 Vetenskapen om antahkarana hylozoiskt förklarad

¹1. Kosmos' enda innehåll är uratomer, monader (atomslag 1), sammansättningar av dessa till atomer av lägre slag (2–49) och aggregat, det vill säga former byggda av alla dessa atomslag och i solsystemvärldarna (43–49) även molekylerslag. Monaden har från första början, från sitt inträde i kosmos, potential till egen medvetenhet och vilja. Hela meningen med monadens manifestation i kosmos är denna potentials aktualisering. Denna aktualisering företer flera successiva stadier; på första stadiet, där monaden deltar i involutionsprocessen, är monadens aktualiserade medvetenhet bara passiv, speglade, och saknar monaden alldeles vilja. Genom sitt deltagande i den följande evolutionsprocessen i de tre lägsta naturrikena (mineral-, växt- och djurrikena) aktiveras monadmedvetenheten stegvis, så att monaden i människoriket kan börja förvärva självmedvetenhet och vilja; fullt självmedveten blir monaden först på människorikets högsta stadium, idealitets- eller kausalstadiet. Gruppmedvetenhet med bevarad självmedvetenhet förvärvar monaden i femte naturriket och egentlig vilja i sjätte naturriket. I de därpå följande sex kosmiska rikena vidgas och fördjupas gruppmedvetenheten och viljans uttryck i allt fler monader omfattande kollektivväsen. Målet med hela kosmosmanifestationen är alla deltagande monaders kosmiska allvetenhet och allmakt i harmonisk samverkan. Detta mål når monaderna genom att fulländat tillämpa natur- och livslagarna. Av livslagarna anges sju såsom särskilt viktiga för människan: frihetslagen, enhetslagen, utvecklingslagen, självförverkligandets lag, ödeslagen, skördelagen och aktiveringslagen och av dessa sju i synnerhet fyra: frihetslagen, enhetslagen, självförverkligandets lag och aktiveringslagen. Det är omöjligt för monaden att övergå från människoriket till femte naturriket eller ens från mentalstadiet till kausalstadiet inom människoriket utan att göra sitt yttersta för att lyda dessa lagar: frihetslagen genom att respektera andra medväsens rätt till frihet inom gränserna för allas lika rätt; enhetslagen genom att offra sin egoism och i stället arbeta för andras höjande och utveckling.

²2. Den process, vari monadens medvetenhet aktiveras ur sitt inledande och långvariga tillstånd av passivitet, måste ske i höljen, det vill säga aggregat av atomer och molekyler. Aktiveringsprocessen måste börja alltifrån lägsta världen i kosmos, fysiska världen, värld 49. I lägre världar kan monaden icke vara medveten annat än i och genom sina höljen. Höljen i vidare mening är inte bara aggregathöljena med dessas centra utan även triaderna med dessas enheter. Under sitt uppstigande genom världarna i medvetenhetsevolutionen avlägger monaden slutligen ett lägre slags hölje, när den förvärvat förmågan av permanent medvetenhet i ett aggregathölje av närmast högre slag och kan flytta över till motsvarande triadenhet. Detta om monadens medvetenhetsevolution i solsystemvärldarna (från värld 49 till och med värld 43). I de relativt friare kosmiska världarna har monaden inga individuella höljen utan ingår i monadkollektiv och har i dessa kollektiv medvetenhet jämte oförlorbar självidentitet. Först när monaden i sin expansion nått sitt mål, högsta världen i kosmos, värld 1, är den medveten utan att behöva vara involverad i lägre materia (atomer av lägre slag: 2–49).

³3. Människan är ett förstajag, det vill säga en monad i en förstatriad (47:4, 48:1, 49:1) i ett kausalhölje (47:1-3). Detta är hennes utgångsställning alltifrån första inkarnationen i människoriket. Hennes uppgift och mål såsom människa är att bli fullt självmedveten i sitt kausalhölje, bli kausaljag, från att dessförinnan ha varit fysikaljag, emotionaljag och mentaljag; det vill säga monaden har varit centrad i tur och ordning i förstatriadens fysikalatom och däri-

genom i eterhöljet och organismen, i förstatriadens emotionalatom och i emotionalhöljet och i förstatriadens mentalmolekyl och i mentalhöljet. I samband med att monaden blir kausaljag, det vill säga blir självmedveten i kausalhöljet, flyttar den från förstatriadens mentalmolekyl (47:4) till andratriadens mentalatom (47:1). Detta räcker emellertid inte för att göra monaden till ett andrajag (andratriadjag). För att bli ett sådant måste monaden nämligen flytta över till andratriadens essentialatom (46:1), i samband därmed upplösa kausalhöljet, förvärva full självmedvetenhet och vilja i andratriadens mentalatom, varefter monaden vid behov själv formar ett kausalhölje bestående av idel mentalatomer.

⁴4. Till förvärvet av kausalmedvetenhet är det icke den mänskliga monaden till hjälp att den efter varje inkarnations slut, sedan de lägre höljen i tur och ordning upplösts, vistas utslutande i kausalhöljet och i kausalvärlden, ända tills den på nytt förbereds för inkarnation, ty denna vistelse i kausalhöljet i kausalvärlden är en omedvetenhetens tillvaro och förblir det i stor utsträckning, tills monaden förvärvat bestående kausal självmedvetenhet under fysisk inkarnation.

⁵5. Det är nämligen i det fysiska monaden måste förvärva alla förmågor och egenskaper, om dessa skall bli bestående. Det är därför fysisk inkarnation är nödvändig för monaden. Det är också därför inkarnationerna är så många. I själva verket är de obegränsade till antalet, så länge monaden inte vaknar till insikt om nödvändigheten av att arbeta för att förvärva kausalmedvetenheten, skaffar sig erforderlig kunskap om och förståelse för vad detta arbete innebär och sedan utför arbetet metodiskt och systematiskt.

⁶6. Men sedan monaden gjort denna insikt och inlett detta arbete, kan det gå jämförelsevis fort undan; på ett dussintal inkarnationer kan den nå sitt mål i människoriket, med vilket arbete den samtidigt träffat de nödvändiga förberedelserna för sin övergång till närmast högre rike, andrajagens rike, femte naturriket.

⁷7. Emellertid är det för detta arbete nödvändigt att människan, monaden i människoriket, blir lärjunge till och medarbetare med det kollektiv av monader – planethierarkin och devahierarkin – som redan nått femte naturriket eller högre och övervakar medvetenhetsevolutionen i vår planet. Förste läraren för människomonaden i detta avseende är Augoeides, en monad av andrajags kapacitet tillhörig den med människoevolutionen parallella devaevolutionen. Senare och för den slutliga förberedelsen inför övergången från förstatriaden till andratriaden måste människomonaden dessutom ha en lärare från femte naturriket, en lärare tillhörig människoevolutionens fortsättning i högre riken, planethierarkin.

⁸8. För processens genomförande räcker det dock inte ens med dessa båda lärare, Augoeides och läraren från planethierarkin, utan monadens övergång till andratriaden, vilken ju är dess självmedvetna och gruppmedvetna inträde i andrajagens kollektivitet i vår planet, planethierarkin, förutsätter dennas kollektiva medverkan och kollegiala godkännande liksom motsvarande av planethierarkins närmast överordnade maktinstans, det vill säga planetregeringen och dess chef, planethärs karen. Denna kollektiva medverkan och detta kollegiala godkännande skänkes monaden i flera successiva steg indelade efter de allt högre slag av till triadatomerna (ej triadmolekylerna) knutna slag av medvetenhet och vilja monaden definitivt erövrar. Dessa steg kallas initiationsgrader och är nio till antalet: de första sju svarande mot atomslagen inom solsystemet och de sista två svarande mot atomslagen i de kosmiska världarna 36–42 och 29–35. Monadens övergång från förstatriaden till andratriaden sker således i samband med tredje initiationen, då monaden centrar sig i andratriadens mentalatom (47:1), och fjärde initiationen, då den centrar sig i essentialatomen (46:1).

⁹9. Monadens övergång från förstatriadens mentalmolekyl till andratriadens mentalatom betyder icke endast monadens förflyttning i rummet. Denna är icke i sig orsaken till monadens förvandling från förstajag till andrajag. Utan det är tack vare sitt förvärv av kausal medvetenhet och vilja, som monaden kan flytta över till mentalatomen. Utan detta kausala förvärv hade den efter en dylik flytt blivit medvetlös i sin nya boning, alldeles liksom monaden på människorikets lägre stadier vid varje inkarnations slut och efter inkarnationshöljenas upplösning

somnar in i kausalhöljet. Övergången till andratriaden måste med andra ord monaden göra med bibehållande av medvetenhetskontinuiteten från 47:4 till 47:1; detta är det väsentliga i hela processen.

¹⁰10. Men medvetenhetskontinuitet från 47:4 till 47:1 förutsätter en materieform, ett hölje såsom bärare av monadens självaktiverade medvetenhet, emedan monaden ej kan vara medveten utan ett dylikt hölje. Man kunde anse denna materieform vara kausalhöljet med dess tre och till sist fyrdelade centrum; i synnerhet som kausalcentret dessutom har energiförbindelser ("trådar") med alla tre triaderna. Dessa förbindelser är dock otillräckliga; de är inte resultat av monadens eget förvärv av verklighetsideer, essentiala egenskaper och allt det övriga som hör till kausal medvetenhet, kunskap och förståelse, vilja och förmåga, såsom insikt om livslagar och förmåga att tillämpa dem. Dessa från början existerande förbindelser är snarare resultat av högre expansionsmonaders (Augoeides' och Protogonos') nedsändande av *energier* för den nödvändiga vitaliseringen av höljenas centra; de kan därför inte användas för monadens uppstigande i *medvetenheten*; energi och medvetenhet förblir evigt två olika aspekter. Bron av kausalmaterialia mellan de två triaderna måste således människomonaden själv bygga, och brobyggandet är den materieenergetiska effekten av monadens egen kausala medvetenhetsaktivering, allt enligt lagen för självförverkligande och aktiveringslagen. Denna bro, som kallas antahkarana, byggs genom kausalhöljets centrum men fungerar till sist utan detta såsom en särskild, direkt förbindelse av kausalmaterialia (47:1-3).

¹¹11. Med termen "antahkarana" menas också den just nämnda materieförbindelsens vidare utbyggnader mellan andratriadens tre enheter: nämligen först den från mentalatomen (47:1) till essentialatomen (46:1) och sedan den från essentialatomen till superessentialmolekylen (45:4). När den första utbyggnaden är så långt färdigställd att monaden kan permanent centra sig i essentialatomen, överflyttar den till denna och blir därmed ett essentialjag (46-jag). I samband därmed upplöses kausalhöljet såsom numera obehövt, eftersom all den kunskap, all den erfarenhet, alla de förmågor och egenskaper, som monaden under sin vistelse i människoriket samlat i kausalhöljets centrum och som är väsentliga (omistliga) för monadens vidare uppstigande, finns även i andratriadens 46-atom. I likhet med den första etapp av brobyggandet, som förvandlade monaden från mentaljag till kausaljag, förutsätter denna andra etapp monadens självförvärv av medvetenhet och vilja, egenskaper och förmågor, ehuru denna gång icke av kausala slag (47:1-3) utan av essentiala (46). Det nyvordna 46-jaget har ett stort och mödosamt arbete framför sig, nämligen att förvärva medvetenhet i de tre högre essentiala molekyllagorna och i atomslaget (46:1-4); medvetenhet i de tre lägre molekyllagorna (46:5-7) förvärvade monaden i viss utsträckning redan som kausaljag. Monadens vidare förvandling från 46-jag till 45-jag går till på sätt motsvarande dess förvandling från kausaljag till 46-jag, dock med en viktig skillnad bland andra, nämligen den att monaden har två överflyttningar att utföra, först från andratriadens 46-atom till 45:4-molekylen och sedan från denna till tredjetriadens 45-atom; det räcker nämligen icke att äga permanent medvetenhet och vilja i 45-molekylen för att räknas till 45-jag och därmed vara i esoterisk mening adept, asekha eller mästare. Asekha-adepten har nämligen genomgått den femte stora initiationen, och dessa initiationer avser såsom tidigare nämnts monadens självförvärv av medvetenhet i atomslagen, icke molekyllagorna. Givetvis är monadens förvandling från 46-jag till 45-jag betydligt mödosammare och kostar monaden avsevärt större kraftinsats än dess förvandling från kausaljag till 46-jag. Det är icke för intet Pytagoras sade att "adepten är den sällsynta blomman av en generation sökare."

¹²12. Mot bakgrund av allt det nyss sagda om hur vetenskapen om antahkarana hylozoiskt förklaras torde det vara uppenbart att den av A.A.B. framställda metoden att bygga antahkarana genom användande av "skapande fantasi" icke kan leda till eftersträvat resultat.

¹³Att monaden övergår från förstatriaden till andratriaden och därifrån till tredjetriaden handlar om att den förvärvar egenskaper och förmågor; medvetenhetsegenskaper och viljeförmågor.

¹⁴Detta är egenskaper och förmågor hos monaden, inte hos några förgängliga höljen. Att egenskaperna och förmågorna också finns så att säga ”kopierade” i monadens höljen och triadenheter ändrar icke faktum att ”originalen” finns hos monaden.

¹⁵Det som monaden ser såsom något utanför sig själv är icke den själv, ty enligt axiomet om icke-identifiering, ett grundläggande axiom för medvetenhetsaspekten, kan man icke vara det man ser, kan iakttagaren icke vara det iakttagna. Alltså är den byggda bron, regnbågsbron, icke monaden, icke dess egenskaper och förmågor.

¹⁶När det sägs att vi för att vandra vägen måste bli vägen, syftar detta på dessa egenskaper och förmågor, ty det är genom dessa vi når allt högre nivåer. Med symbolen ”vägen” avses dels bestämda etapper, det vill säga initiationsgraderna och dessas likaledes graderade förberedelser; dels de hithörande medvetenhets- och viljeslagens kontinuitet och succession från lägre till högre; dels att mot dessa slag av medvetenhet och vilja svarar materielag, vilka i sin kontinuitet och succession kan liknas vid en brant väg eller trappa.

¹⁷Det är i fysiska världen allt måste förvärfas, inte i emotional- och mentalvärldarna, fantasins världar.

¹⁸Om monaden verkligen förvärfar egenskaperna och förmågorna, så att den efterhand kan framvisa dem i det fysiska, behöver monaden inte bygga någon fantasikonstruktion, visualiserad bro, i det emotional-mentala.

¹⁹En dylik konstruktion kan rent av bli till hinder för det verkliga förvärvet av egenskaperna och förmågorna, om människan faller offer för illusionen att fantiserandet om förvärv av högre medvetenhet är detta förvärv. Fantasi om förvärv av något, vad det vara må, har aldrig kunnat ersätta verkligt förvärv av detta något. Vidare: det aktiva skapandet av fantasibilder hindrar mottagligheten för kausalideerna; det högre mentalas (47:5 och 47:4) stillhet i mottagligheten för det kausala (47:3 respektive 47:2) är motsatt det lägre mentalas (47:7 och 47:6) aktivitet vid skapandet av emotional-mentala fantasibilder.

²⁰De allt högre medvetenhetslag, monaden förvärfar och aktiverar genom att centra sig i andratriaden, det vill säga kausala, essentiala och superessentiala, har mycket litet med emotional och lägre mental medvetenhet och materia att göra. Skapandet av emotional-mentala materieförmer fyller därför ingen viktig funktion i förvärvet av andratriadens medvetenhetslag.

²¹Att, som A.A.B. gör, kalla den skapande fantasin för en ”aspekt av intuitionen” är alldeles felaktigt. Med intuition menas i esoteriken åtminstone kausal medvetenhet (47:1-3), men oftast essential (46). Intuition ger i kunskapshänseende ofelbart riktiga verklighetsideer, befriade från illusioner och fiktioner. Fantasin däremot är en förening av emotional och mental medvetenhet och består till 99 procent av illusioner och fiktioner, alltså föreställningar som inte överensstämmer med verkligheten.

²²Det emotionala är det enda slag av medvetenhet som inte har något att tillföra verklighetsuppfattningen. Dess obrukbarhet i verklighets- och kunskapshänseende framgår av att hos kausaljaget emotionalhöljet är tomt på innehåll, liksom hos 46-jaget mentalhöljet är tomt på innehåll. Ett dylikt tomt hölje – även kallat ”kristallkropp” – tjänar hos dylika högre jag endast såsom förbindelselänk mellan högre och lägre utan egen aktivitet eller ”vilja”.

²³Det emotionalas uppgift är att på emotionalstadiet och mentalstadiets lägre nivåer ge viljeenergi som driver till handling. Det är också detta riktiga och viktiga bruk aspiranten skall göra av sin emotionalitet: rikta den nedåt mot fysiska handlandets värld, i självförverkligande och tjänande. Det som då kan ske, om han leds av rätta motiv och rätt inställning, är att det upprättas en ömsesidig kontakt mellan det högre emotionala och det kausala, 48:3 med 47:3 och 48:2 med 47:2, så att passiv kausalmedvetenhet aktiveras. Dylik aktivering blir mest ändamålsenlig, när den får ske i det omedvetna, utan att känslan avsiktligt riktas uppåt mot tankens och idéns världar, ty därav blir blott vilseledande fantasi.

LA 2017-01-16.